

Незламні Квіти

Каталог

Виставки ботанічного
мистецтва воєнного часу

Навіщо нам квіти, коли йде війна?

Навіть коли в оселю стукає смерть, весна розкриває свої обійми.

Весна – наша надія. У ній незмінне нагадування про те, що є інше життя – мирне, сезонне, розмірене. Вона чаїть у собі неймовірну силу, енергію, здатну провести нас крізь пекло на землі.

Зима неодмінно зміниться весною. Такий світовий лад. Така циклічність життя, в якій споконвіку жили наші предки і яка тепер очікує нашого повернення до природного ритму.

Проєкт «Незламні квіти» було створено у дні повномасштабної війни – під час бомбардувань, при звуках тривожних сирен, без світла та тепла. Природа, єдиний незмінний наставник художника, стає джерелом надії, способом того життя, яке прийде на зміну хаосу. Метафоризуючи, наповнюючи актуальним екзистенційним досвідом образи ботаніки, художниці знаходять у природі творчу енергію, сили жити та творити, лікувати втрачену рівновагу – як повертаючись додому до сім'ї, так і звертаючись до глядачів, друзів та товаришів. Мистецтво не втрачає автора, але заповнюється спільним досвідом, колективним переживанням болючого процесу переродження.

Квіти як символ краси, що підноситься природою, вирощені природним ритмом життя. Вони актанти, які символізують той порядок, до якого знову і знову повертається земля. Ми можемо довірити їм свою надію на якнайшвидше повернення миру, на нашу перемогу. Заради цього переродження, новонародженого світу ми долаємо страхи та труднощі, біль і втрати. Адже ми знаємо, що рано чи пізно війну змінить порядок природи. На землі – у наших лісах та полях, у небі – над дахами наших будинків запанує мир.

Учасниці виставки

Наталія Купчик
Дельнара Ель
Анастасія Аврамчук
Наталя Амірова
Ольга Артеменко
Анастасія Бабакова
Марія Бабчук
Анна Баланюк
Марія Барліт
Надія Берегова
Валентина Березан
Вікторія Березовська
Інна Бойцун
Олександра Бузіна
Марина Васильєва
Алекс Ваїнова
Марія Відейко
Наталія Власенко
Анна Глібова
Анна Гнатюк
Ксенія Горова
Юлія Горіславська
Альона Грінчук
Вікторія Гуніна
Ірина Дорохова
Олена Ємельянова
Олена Жарова
Юлія Жевнова
Тетяна Живиця
Тетяна Животкова
Ксенія Жуковська
Леся Зайцева
Леся Зайченко
Юлія Зотова
Наталія Іванченко
Ірина Казмірук

Яніна Калініченко
Ольга Камінська
Юлія Кишена
Тетяна Ключко
Надія Книш
Тетяна Ковальова
Тетяна Козяр
Ганна Копилова
Ольга Корнієнко
Тетяна Кравченко
Вероніка Крвавич
Дар'я Кузьміна
Олександра Куркіна
Наталія Кушнір
Ганна Левчук
Катерина Лепеха
Людмила Лобза
Оксана Лоук
Ірина Льольо
Ольга Мазаяць
Юлія Мазур
Тетяна Максимова
Яна Макух
Ольга Малько
Олена Мануїлова
Ольга Матвієнко
Ольга Матюшко
Анна Махова
Ольга Мосузенко
Юлія Моїсеєва
Оксана Музика
Катерина Назаренко
Дар'я Нечипоренко
Яніна Новицька
Оксана Олексіва
Дар'я Охріменко

Наталія Пацелюк
Ольга Побережська
Ольга Покайніс
Лариса Пономаренко
Ірина Прокопчук
Алла Рассказова
Святослава Расулова
Катерина Роговська
Діана Роде
Тамара Романова
Ольга Рябоконь
Наталія Сад
Наталія Свіщова
Юлія Солказьян
Ольга Соловійова
Ірина Стабровська
Наталія Твардовська
Ірина Толокольнікова
Олена Толочина
Ольга Трекурова
Світлана Тютюнник
Алла Тітенко
Ольга Ушакова
Анна Федченко
Вікторія Хмельницька
Олена Черашева
Юлія Шарапова
Оксана Шевченко
Ніна Шерфауї
Катя Шиова
Тіна Шифрук
Наталія Шпирка
Юлія Щипачова
Крістіна Ярмоленко

Виставка «Незламні квіти»

КОНСУХУ

Художня галерея «Митець»
м. Київ, вул. В. Васильківська, 12
з 30 травня до 9 червня 2023 року

Куратори виставки: Наталія Купчик, Дельнара Ель

Почесне журі: Billy Showell

Сучасна ботанічна художниця з Великої Британії.
У 2018–2021 рр. – президент SBA (Society of Botanical Artists).
Авторка книжок з ботанічного живопису.
billyshowell.com

Спонсори призів:

Компанія ROSA – провідний український виробник
професійних матеріалів для живопису
rosa.ua

Школа Ботанічного живопису Наталії Купчик
natiik.art

Місто Художників
artisthome.city

Партнери:

Віртуальна галерея українського сучасного мистецтва «Мета-сенси»
meta-senses.gallery

Верстка і дизайн: Марія Антонюк

Редагування та коректура: Оксана Ларіна, Ольга Опанасенко

Overall Winners:

1 місце - Марина Васильєва

2 місце - Яніна Новицька

3 місце - Тетяна Ключко

Billy Showell Prize Awards:

Юлія Мазур

Наталія Власенко

Тіна Шифрук

Тетяна Козяр

Наталія Іванченко

Катя Шиова

Яніна Новицька

Ірина Прокопчук

Rosa Prize Awards:

Ксенія Жуковська

Юлія Мазур

Ольга Корнієнко

Curators Prize Awards:

Наталія Амірова

Леся Зайцева

Вікторія Гуніна

Наталія Шпирка

Тетяна Кравченко

Ольга Рябоконеь

Ольга Мосузенко

Наталія Іванченко

Наталія Купчик

Кураторка виставки

Вітаю.

Я українська мисткиня, викладачка акварельного живопису, графіки та каліграфії, засновниця власної школи.

Школа Наталії Купчик з'явилась як логічне продовження мого педагогічного та художнього шляху, адже я завжди мала потребу ділитися знаннями, уміннями та досвідом.

Звісно, на це рішення вплинуло бажання підтримати творчих людей у складний час. Воєнне лихоліття спонукає нас шукати розради в спілкуванні з природою, а ботанічне мистецтво, як ніщо інше, допомагає лікувати зранену душу.

Акварельний живопис зачаровує своєю неповторністю та спонтанністю. Але й чіткі графічні лінії – теж моє. Я обожаю контрасти, як кольорові, так і монохромні. Мої роботи не раз експонувалися на виставках, вони прикрашають оселі людей по всьому світу. Створювала я також ілюстрації до книжок.

Зараз відчуваю цілковиту гармонію з собою, поєднуючи викладання та творчість. Саме це надає мені крила та надихає. Я люблю людей і наш багатогранний світ.

Війна, яка прийшла в мою Україну, оголила найтонші людські почуття та водночас показала, наскільки ми, українці, сильні духом. Як відчайдушно вміємо довіряти одне одному та боротися за свободу. Найважливіший день для мене та кожного українця ще попереду. Це буде день нашої Перемоги. І наближати його щомиті – у цьому сенс мого життя і роботи.

Я згуртувала навколо себе художниць, і протягом року ми малюємо разом. Попри небезпеку та негоди продовжуємо творити та спілкуватися зі світом за допомогою акварелі. Це те, що дарує відчуття спокою та допомагає приборкати страх, поліпшує настрій і заспокоює. Для багатьох із нас, художників і художниць, малювання – це ковток свіжого повітря, наче з життя «до».

Природа надихає, а акварель дає змогу занурюватися у вир емоцій. Промальовуючи дрібні деталі квіточки чи листочка в години між тривогами, ми відновлюємо відчуття внутрішнього спокою. Або навпаки – малюємо великі

плями та заливки фарб із розтіканнями, перетворюючи бурхливі переживання на красиві акварельні історії. Така вона – акварель – пластична та загадкова...

Ми можемо працювати будь-чим: олівцем, ручкою, вугіллям, фарбами... Головне для нас – малювати природу та вкладати у свої твори сенси. Бо це енергія, яка має дарувати світло й надію, навіть у часи темряви.

Рослини, квіти, комахи – усі ці створіння несуть у собі енергію життя. Нам пощастило пропустити її крізь себе і розповісти глядачеві, що природа досконала, вона не має вад. І ми, люди, прагнемо наповнюватись її життєдайною силою.

А війна обов'язково скінчиться. І поки наші сміливі захисники й захисниці виборюють свободу держави на фронті, художниці малюють квіти аби любов до краси не зникла із наших сердець назавжди.

Наталія Купчик

Я повернусь. Акварель на папері 56x76 см, 2022р.

Наталія Купчик

Вільна. Жива. Незламна. Акварель на папері 56x76 см, 2023р.

Ми вбачили так гарно на наш світлі
Казка то романтика, ну що?
Ми ні, ми ніні нас нові збірні
Між, без світла, 2-ий рік, а що!
Ми жиди може нас таке здавати
Ву багати те палує світи?
Видного тині класно розмагати
А як воно потрібне вночі!
А в зазвати, ким вид людей рую,
Між, май, менеджмент, у нас тут у?
На нашу світла, всі і окріж мартурот,
Світлою цій український дур!

Ольга Мосузенко

Дельнара Ель

Кураторка виставки

Я народилася і виросла в Україні. Закінчила Київський національний університет будівництва та архітектури.

Як художниця, працюю з багатозначністю концепту «міграція», пошуком нових граней мультикультурної та поліетнічної світової спільноти. Динамізм, відмова від осілого життя, міграція – в моїй художній практиці це інструменти для реактуалізації «ментальної карти», спосіб більш чітко бачити, заново і знову скидати автоматизм сприйняття.

Кочівництво як інструмент пізнання і відчуження, гормон свіжого погляду, перенесений у сферу мистецтва, дає змогу залишити місце для дива, для прояву самого життя.

Живу і працюю в безперервній подорожі, з 2013 року є автором проекту Artbookmania та організатором мистецьких подорожей – провела вже 70 художніх турів у країни Європи, Азії та Африки. До 2020 року головна тема – мандрівні щоденники. За цей період було створено понад 50 артбуків.

Під час пандемії я залишилася в Туреччині і почала малювати інтер'єрні роботи, переважно тропічної тематики, навіяні подорожами в екзотичні країни.

Основний матеріал, з яким я працюю, – акварель. Але люблю експериментувати і з іншими техніками – епоксидна смола, гуаш, графіка, колаж, фотографія, діджитал.

З 2021 року вивчаю сучасне мистецтво, отримала диплом куратора сучасного мистецтва та артменеджера.

У 2022 році заснувала галерею Meta-senses.gallery з віртуальними виставками і таким чином хочу зробити свій внесок у поширення українського мистецтва.

На початку війни, як і більшість художників, я відчувала оніміння, нездатність творити, втрату сенсів. Але саме мистецтво повернуло мене до життя, і саме воно показало мені, що здатне рятувати, оскільки кошти з усіх моїх проданих робіт і принтів йшли на закупівлю турнікетів: вони вироблялися в Туреччині, а в Україні їх гостро бракувало.

Війна, звісно, змінила і мою творчість. Неможливо було більше малювати так, як «до». Я зрозуміла, що саме через рослини і їх малювання я можу доносити свої думки й емоції.

Робота, яку я створила для виставки «Незламні квіти» за мотивами документальних фото, – про історію, що мене вразила. Ксенія Плахтій, власниця крамниці кімнатних рослин «Плантастік», залишилася в Харкові після повномасштабного вторгнення і дбала про рослини своїх клієнтів.

Ключі від квартир їй надсилали «Новою поштою». Іноді доводилося стояти в черзі годинами, щоб отримати їх, бо це був саме початок війни. Вазони з найбільш небезпечних районів і будинків, у яких повилітали вікна, вона забирала до себе. Наступним етапом допомоги стала відправка рослин до нових домівок: якщо їхні господарі вирішували не повертатися до Харкова, Ксенія відправляла їх «Новою поштою».

Для мене ця історія – про надзвичайну людяність і чутливість українців. Людей, котрі думають про рослини під час війни, неможливо перемогти.

Дельнара Ель
Переселенці. Акварель на папері 40x50 см, 2023р.

Анастасія Аврамчук

Я українська художниця та графічна дизайнерка з Києва, працювала над створенням обкладинок та ілюстрацій до книжок і медіа. Найулюбленіша тема – ботанічні ілюстрації. Основні техніки: лінери, пуантилізм, акварель, витинанки та цифрова графіка.

Під час російсько-української війни стала волонтеркою у сфері емоційної підтримки та арттерапії для жінок і дітей, які стали свідками воєнних дій.

Створюю цифрові ілюстрації для статей про емоційне здоров'я та подолання стресу під

час війни. Намалювала ілюстрації та постери для благодійних ярмарок зі збору коштів для ЗСУ у Вільнюсі, Торонто та на платформі Etsy. Створила ілюстрації до антології доповненої реальності з віршами українських письменників про війну War Word.

Під час перебування в Красногруді, що в Польщі (лютий 2023), створила ілюстрації в техніці витинанки до книги «Словник війни» Остапа Сливинського для польського видавництва Pogranicze.

Моя виставкова робота «Помираюче дерево» намальована з натури, яку я знайшла в садибі села Красногруда (Польща) під час роботи над ілюстраціями до книги «Словник війни». Старе дерево, що помирає, настільки захопило та водночас збентежило мене, що я просто не могла не звернути на нього увагу. Щось у ньому було людське і фантастичне водночас... Здавалося, воно має стару добру душу, яка готується перейти у вічне життя. Його розірване тіло нагадує браму до іншого світу. Дерево стоїть в оточенні молодих дерев і дрібних паростків, яким дало життя. Воно може розповісти чимало історій, адже «познайомилося» з багатьма неперсичними особистостями: письменниками, художниками, скульпторами... Це дерево є свідком воєн, пожеж і відновлень.

Анастасія Аврамчук

Помираюче дерево. Графіка, лінер, техніка пуантилізм 20x30 см, 2023р.

Наталя Амірова

Повернулась до України за 2 місяці до повномасштабного вторгнення після 8 років життя в Європі, де мала кілька виставок..

Працюю з аквареллю, олійними фарбами, проте серце лежить саме до акварелі через її чуттєвість і легкість. Пишу в співпраці з друзями — фотографами світових видань, котрі на світлинах фіксують наше сьогодні.

Акварельна творчість сьогодні — це моя реакція на події, вчинки співгромадян, українську сміливість, відданість країні. І, звісно, це один зі способів допомогти фронту.

Половину коштів віддаю або героям своїх сюжетів, або волонтерам (купівля авто для фронту.)

Мрію намалювати сльози щастя Перемоги.

Наталя Амiрова
Iрпiнськi квіти. Акварель на паперi 40x30 см, 2023р.

Ольга Артеменко

Я багатодітна мама, художниця, графічна дизайнерка. Мій творчий шлях розпочався під час тривалої декретної відпустки.

Спочатку займалася вітражним розписом і створенням квітів з фоамірану. Потім моїм хобі стало фотографування. Навчалася у відомої мисткині Ліліт Саркісян розписувати акрилом одяг, стіни, писати картини. Під час навчання зрозуміла, що хочу розвиватися як художниця. Курси та уроки ботанічної акварелі – це значущий крок у досягнення моєї мети.

Війна поставила на паузу мою творчість майже на пів року. Навесні виходити зі стресу війни мені допомагала природа, зокрема першоцвіти, цвітіння дерев, квіти.

Фотографувала все з думкою, що обов'язково намалюю. І зараз, коли вибираю серед тих світлин референси, пригадую всі позитивні емоції, які отримала від милування природою. Сьогодні маю численні замовлення, у яких проявляю свою творчість.

Тому продовжую малювати й далі, планую в майбутньому розвиватися та навчатись.

Ольга Артеменко
Мускарі. Акварель на папері 24x28 см, 2023р.

Анастасія Бабакова

Мені 22 роки, я маю акварельні ілюстрації, принти та безшовні патерни для текстильних виробів.

Любов до акварелі з'явилася ще з художньої школи, і рослини люблю ще з дитинства, тому вибір основної теми для моєї творчості був легким та очевидним.

Уже декілька років я маю щодня та прагну розвивати свою майстерність і надалі.

Як вже зазначала вище, творчість для мене — це як свіже повітря, без цього я не можу зовсім. Коли до нас прийшла війна, творити стало складніше, були часи коли хотілося здатися, зневірювалася у власних силах, але підтримка рідних та краса природи навкруги кожен раз виводила мене з цього стану.

Насамперед для мене важливо було зберегти внутрішнє світло всередині та не дозволити собі піти у внутрішню пільму. Війна, звісно, внесла корективи у життя кожного, змінила орієнтири; для себе я вирішила, що хочу продовжувати творити щось гарне і додавати в життя людей красу, цього і дотримуюсь досі. Я вірю в те, що світло всередині кожного з нас допоможе нам усім пройти цей шлях і залишитись вірними собі в передусім.

Найвжливіше для кожного митця зараз дозволити собі творити, та не думати про те, що наразі наша праця є непотрібною, бо кожен з нас — це те зернятко світу та віри, що може врятувати від ненависті, стати зовнішньою опорою. Тож я закликаю кожного з нас не занепадати духом і продовжувати нести красу людям.

Анастасія Бабакова

Магнолії в цвіту. Акварель на папері 21x30 см, 2023р.

Марія Бабчук

Каліграфія та акварель – мої давні хобі, які завжди дарували радість і заспокоєння, а під час війни ці заняття стали рятівними. Вони допомагають пережити біль, який так підступно увірвався в наше життя і до якого ми виявилися не готовими, але з часом зрозуміли, що можемо його подолати за допомогою творчості.

Факти біографії зараз здаються не надійними, адже професія, робота, місце проживання, соціальний статус – усе це змінилося під час війни.

Проте є дещо стале.

Акварель і каліграфія не були моєю професією, але вже досить тривалий час супроводжують мене в житті. З народженням доньки, якій зараз майже 2 роки, я зрозуміла, яку важливу роль відіграє для мене творчість. А з початком повномасштабної війни переконатися в цьому остаточно.

Анна Баланюк

Мене звати Анна, я ботанічна художниця. І якщо ви це читаете, то моя робота вперше бере участь у художній виставці.

У мене філологічна освіта, а отже, я давно маю справу з художніми образами. Я малюю тоді, коли не малювати не можу. Обожаю ботанічну акварельну естетику й дуже тішусь, що можу створювати її власноруч. Моїм провідником у світ живопису стала чуйна й талановита українська мисткиня Наталя Купчик.

Чи малювала б я, якби жодна людина не побачила моїх робіт? Так. Але ви це бачите, і сподіваюсь, що вам подобається.

Моя художня творчість набрала неабияких обертів саме під час повномасштабної війни. Із втратою багатьох побутових орієнтирів, ураз зникло все, що заважало взяти до рук пензля. Війна робить твій світ контрастним, прибираючи напівтони. Водночас і «плюси» бачиш чітко. Наприклад, за відсутності світла знаходиш хист до малювання швидких нарисів, а за відсутності опалення маєш більше часу на великі заливки, бо не сохне папір.

Малювання на кілька годин позбавляло мене від перегляду новин і чергової хвили тривожності. Натомість дарувала результат, у який я й сама не завжди могла повірити. Це стало початком мого художнього шляху, і цей шлях я прикрашаю квітами.

Анна Баланюк
Блакитний мак. Акварель на папері А4, 2023р.

Марія Барліт

Я лікар-рентгенолог з Одеси.
Малювання для мене – частина мого мислення, моя спроба знайти щось незвичне у звичайному.

Мета моєї творчості – передати атмосферу та бачення речей, що оточують. І після чорно-білих кольорів на роботі саме яскраві кольори повертають мене до життя.

Війна скінчиться, а природа вічна. Відтоді, як почалася війна, я не відчуваю себе в безпеці. Понад усе я потребувала знайти те, що має значення, те, що наповнювало б мене силою.

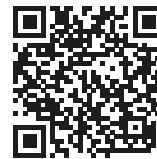
Саме рослини та створення їхніх портретів допомогли мені пережити найстрашніші моменти. З цієї причини у моїх малюнках ви не побачите болю, страху, скорботи, які наповнювали серця наших людей і моє теж. Навпаки, ви побачите кольори, простоту та затишок. Урешті-решт, це є моя мета.

Марія Барліт

Гранат зелений. Акварель на папері 21x29 см, 2022р.

Надія Берегова

Я киянка.

З раннього дитинства мріяла стати видатною художницею. Дуже багато часу проводила з фарбами і олівцями. Та в середній школі я залишила своє захоплення, а потім взагалі вступила до технічного вишу.

Протягом багатьох років я сумувала за малюванням, весь час відчуваючи, що в житті бракує чогось важливого. У лютому 22-го, якраз напередодні повномасштабного вторгнення, я спробувала себе в ботанічний

ілюстрації, і вона стала для мене справжнім порятунком у ці складні часи. Акварель – це найкраща техніка для передання ніжності та тендітності квітів. Я люблю і відчуваю акварель незважаючи на її примхливість, а іноді складність.

Напевно, малювання квітів під час війни – це втеча від жахливої реальності. Думаю, що це так і є. Та від дійсності не втечеш насправді, навіть відволікаючись на щось приємне і прекрасне.

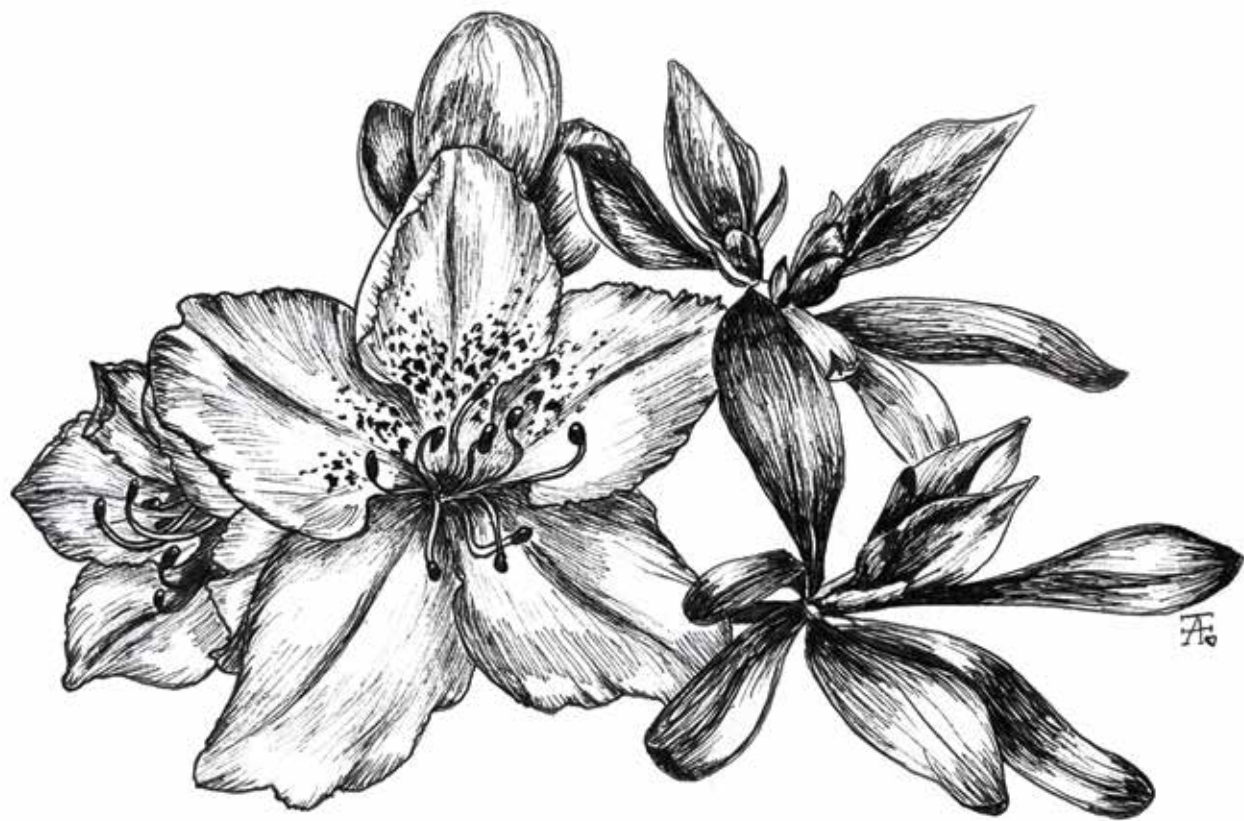
Мистецтво неможливе поза контекстом. Усе, що митця оточує, впливає на нього. Особливо під час війни, коли ми всі переживаємо такі сильні емоції. І квіти на папері вбирають у себе всі наші страхи, біль і надії.

Я вдома в Києві, малюю півонію, поруч грається дитя...

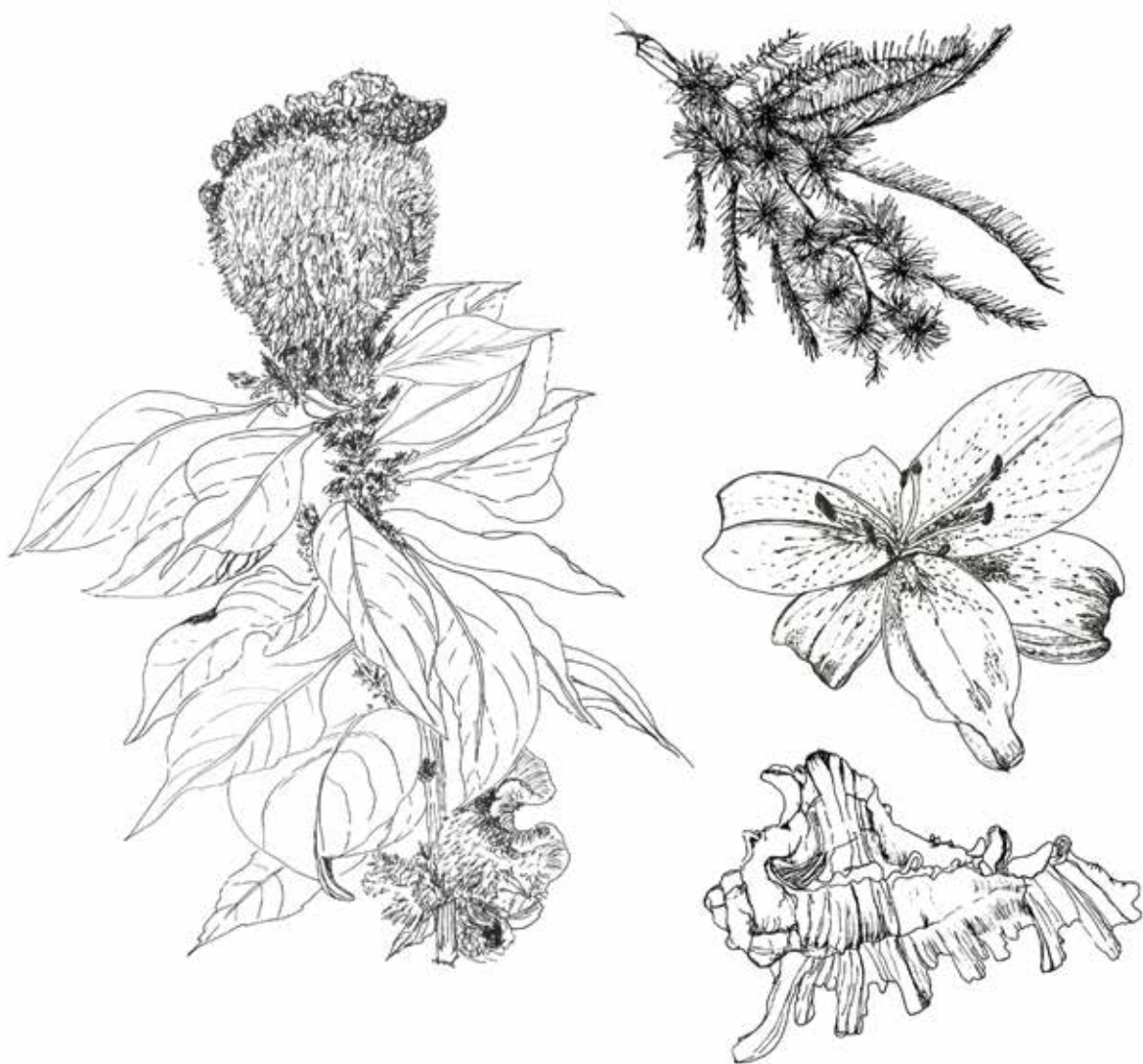
Я знаю – Україна переможе!

Надія Берегова
Яскраві півонії. Акварель на папері 41х31 см, 2023р.

Олена Толочина

Валентина Березан

Я з Києва.

Протягом 5 років навчалась і вела непублічний спосіб життя, шукаючи себе в мистецтві: з 2019-го до 2020-го навчалася в акварельній студії Миколи Гроха під керівництвом Леонори Якімашенко; у 2021-му – курс «Акварель онлайн» Ігоря Юрченка та водночас курс «Ботанічної акварелі» Катерини Спіртус. З вересня 2022-го продовжую навчатися ботанічному живопису під керівництвом Наталії Купчик.

Шлях у мистецтво прокладаю через власне уявлення про кольори та відтінки.

Мої мрії та мрії мого народу в одну мить розірвала ранковими вибухами війна. Мій будинок став прихистком для рідні, підтримка одне одного, допомога співробітникам виїхати з різних міст, до яких уже підходив окупант, переїзд дітей і онуків до Німеччини, допомога фронту, обстріли, сирени, жах, жах, жах...

І тут в моєму житті з'явилася «чарівниця» Наталія Купчик, яка сказала: «Я можу помалювати з вами». Аркуш паперу, фарби, пензлики, бажання малювати та добре слово – і творчість знову повертається в моє життя.

Валентина Березан
Духмяний горошок. Акварель на папері 36x56 см, 2023р.

Вікторія Березовська

Із початком війни малювання стало для мене способом заспокоєння, медитації.

Концентрація на роботі рятує мене в найскладніші часи, допомагає відволіктися від жахливих новин, зосередитися на тому, що я люблю, – на природній красі форм і фактур, на живих і яскравих кольорах рослин і квітів.

Малюю, скільки себе пам'ятаю.

Навчалася в Миколаївській художній школі та Миколаївському коледжі культури та мистецтв на факультеті декоративно-прикладного мистецтва. Зараз я малюю аквареллю ботанічні ілюстрації, бо дуже люблю природу і все, що пов'язано з рослинами.

Вікторія Березовська
Півонія. Акварель на папері 19x19 см, 2022р.

Вікторія Березовська
Бронзівка. Акварель на папері 10x8 см, 2023р.

Інна Бойцун

Я українка, мама чудової доньки, дружина хорошого чоловіка. За професією я програміст, а в душі, мабуть, мисткиня.

Я захоплююся красою природи, її талантом створювати прекрасне, живе. Удома я оточила себе рослинами, вони дарують мені енергію. Я мрію про власний великий сад, про світанки з росою на квітах, а поки створюю свій чарівний акварельний сад на папері.

Перша весна під час війни була безбарвна, зникло натхнення насолоджуватися красою природи, прийшло усвідомлення того, що світ жорстокий. Звісно, бажання малювати не було.

Лише наприкінці літа я знову захотіла намалювати квітку, захотіла знову помічати красу та вірити, що добро переможе зло, а світло — темряву.
Це була анемона.

Інна Бойцун

Анемона. Акварель на папері 28x38 см, 2023р.

Інна Бойцун

Довгоносик і Жоржина. Акварель на папері 21x30 см, 2023р.

Олександра Бузіна

Я Олександра, мені 52 роки, працюю в диспетчерській службі – разом з колегами забезпечуємо країну світлом.

Я закохалася в акварель ще в юності, коли вперше побачила кримські роботи Волошина. Ці ніжні, повітряні, невагомні переходи кольорів і відтінків, краса, здавалось би, випалених сонцем узгір'їв назавжди зачарували мене.

Уже в дорослому віці побачила роботи японських, європейських сучасних майстрів і знову зачудувалася – якою ж різною може бути акварель! Прагну в своїй творчості хоч наблизитися до майстерності цих художників.

Під час ковіду почала шукати онлайн-курси малювання. Спочатку ботанічні нариси, далі – майстер-класи, і ось я вже в ботанічному клубі пишу копію ілюстрації пістрявого тюльпана. Досі не знаю, як мені, абсолютному новачку, це вдалося.

Потім були тривалі перерви і сумніви. А тоді розпочалося повномасштабне вторгнення. І я зрозуміла – не можна відкладати життя, бо воно може скінчитись будь-якої миті. Так і народилася моя ехіверія.

Олександра Бузіна
Ехіверія. Акварель на папері 22х22 см, 2023р.

Марина Васильєва

Війна змінила пріоритети і привнесла в наше життя чимало стресу.

Малювання для мене сьогодні – це медитація, яка допомагає не втратити себе, свою людяність. Це засіб, який дає змогу радіти життю навіть зараз, нагадування про те, яким воно було до війни.

Я живу і працюю в Києві.

Вважаю себе щасливою людиною, бо люблю свою родину, роботу, країну. Сьогодні вкрай важливо мати змогу зупинити погляд на чомусь красивому. Ботанічний живопис, як і сама природа, надає таку можливість.

Марина Васильєва
Ісландський мак. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Алекс Ваїнова

Малювання для мене було і є втечею від реальності, з повним зануренням у процес.

Творчість – це мій світ, моя оаза, де можна відпочити душею та думками, а також виплеснути емоції, як позитивні, так і негативні. Найбільше мене надихає досконалість природи.

Моя творчість різноманітна. Мені цікаво малювати краєвиди, квіти, архітектуру, воду. З одного боку, мені подобається контролювати кожен свій мазок або штрих, скрупульозно

промальовувати деталі, а з іншого – давати волю матеріалу та рукам. Люблю працювати як із кольором, так і з монохромом. Я використовую у своїй творчій діяльності різні медіа: живопис (акварель, олія) та графіку (лінери).

Війна навчила цінувати своє життя, і саме це я проношу крізь свої роботи. Крихкість світу, природи, ніжні людські життя та душі. Я часто думаю про те, як легко все це зламати і розчавити, зруйнувати в одну мить. Єдиний постріл – і людини немає фізично, втрата рідних людей розриває душу, як і зрада.

Тому у своїй творчості хочу відобразити цю тендітну красу природи. А також – свої емоції від побаченого.

Алекс Ваїнова

Алламанда проносна. Акварель на папері 60x40 см, 2023р.

Марія Відейко

З 6 років я навчаюся різним видам мистецтва.

Я народна майстриня з писанкарства, педагогиня та археологиня. Розвиваю свій бренд мініатюри MVminiArt, під час створення якого я використовую всі свої знання та вміння.

Три роки тому я захопилася акварельною ботанічною ілюстрацією. Це було для мене викликом – навчитися малювати так, щоб із захопленням дивитися на власні роботи.

На той час малювати акварельними фарбами щось серйозно я не могла, тому заповнювала помалу свій скетчбук. Куди б я не йшла, з собою завжди беру малювання, збираю різні голочки, квіточки, листочки, а потім малюю їх. Улітку я поїхала до подруги і сестри за кордон, це дало мені змогу перезавантажитися і відпочити від постійної напруги.

Після подорожі я змогла пройти курс малювання, який вивів мене на новий рівень. Я почала створювати великі роботи і нарешті наважилася взяти участь у виставці – зробити ще один крок у своєму творчому житті.

Марія Відейко

Синій птах. Акварель на папері 36x49 см, 2022р.

Марія Відейко

Червоний птах. Акварель на папері 30x43 см, 2023р.

Наталія Власенко

Війна впливає на всі сфери життя, а творчість, як найчутливіша, реагує на пережите найбільш емоційно.

Деякий час я не могла малювати, але потім зрозуміла, що саме завдяки творчому процесу відновлююсь, почуваюся краще, стаю впевненою і сміливою.

Я народилася і виросла в Лубнах.

З дитинства обожнювала малювання. Професійно ботанічним живописом почала займатися у 2018 р. Виховую трьох синів. Люблю подорожувати, відвідую музеї, галереї.

Свої акварельні ботанічні роботи створюю для приватних колекцій і виставок.

Наталія Власенко
Протея. Акварель на папері 28х32 см, 2023р.

Наталія Власенко
Гортензія. Акварель на папері 30x40 см, 2022р.

Наталія Власенко
Аквілегія. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Дорогие друзья мы стали свидетелями
Вашей жизни, нашей жизни, жизни
Наша жизнь и трудная и счастливая
Дети, мамы, мы дружим
Дети, мамы, мы дружим
Мы работаем друг за другом
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Работаем вместе мы дружим
В доме, школе, в библиотеке, в библиотеке
Гармония, тепло, за спинами
За дружеством, тепло, в жизни
За дружеством, тепло, в жизни
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится
Наша жизнь так кружится

Всегда вместе

24.10.2022 г.

И.И.И.И.

Анна Глібова

Моє рідне місто – Сєвєродонєцьк, але більшу частину свого життя я прожила у Харкові.

Малювання – це те, що захоплює мене з дитинства, робить щасливішою та надає крила. Моя творчість ґрунтується на спогляданні навколишнього світу та його трансформуванні у графічні та акварельні образи.

У своїх роботах я зображую міські та морські краєвиди, елементи архітектури та рослин-

ний світ. Я намагаюся передати відчуття легкості та повітряності, які характерні для природи, і акварель дає змогу зробити це найліпшим чином.

Повномасштабне вторгнення цілковито змінило моє життя. Усе нібито потонуло в темряві. Спочатку не було ані сил, ані бажання займатися творчістю.

Та з настанням весни, коли почала прокидатися й оживати природа, темрява в думках помалу відступила. Краса й запахи перших магнолій змусили мене взяти в руки лінер і крапочка за крапочкою переносити силуети на папір. Із кожною такою крапочкою моя душа ніби теж розквітала.

Так народилася ціла серія робіт у техніці dot art. Після цього я впустила у свою творчість колір, знову почала насолоджуватися красою акварельних заливок. Щодня закохуюся в квіти й акварель усе більше й більше.

Анна Глібова

Яблуневий цвіт. Графіка, лінер, техніка пуантилізм 21х30 см, 2022р.

Анна Глібова

Дикий чортополох. Акварель на папері 31x44 см, 2023р.

Анна Гнатюк

За спеціальністю я технік-геодезист. Але після народження сина стала професійно займатися художньою діяльністю. Спочатку працювала в сфері комерційної ілюстрації, але згодом основним моїм напрямом став живопис (акварель).

Мені подобається показувати візуальну красу простих повсякденних речей. Основним жанром моїх робіт є натюрморт. Та особливе натхнення отримую від природи: краси літніх квітів і птахів. Такі сюжети наповнюють мої акварелі теплом і світлом.

Брала участь у місцевих і міжнародних виставках. Мої роботи представлені в закордонних галереях і перебувають у приватних колекціях України та США.

Під час війни в Україні моя творчість зазнала змін, вона відображає мої емоції та почуття від того, що відбувається навколо. Спочатку я не могла малювати, не було сил і бажання. Але згодом я знайшла натхнення — у квітах. Вони стали для мене символом відродження та надії. Мої акварелі дарують радість людям, це, напевно, підтримує мене та мотивує творити далі.

Звернула увагу, що використовую більше світлих кольорів і менше темних відтінків, адже дуже хочу передати у своїх роботах тепло та надію.

Анна Гнатюк

Кактус із жовтою квіткою. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Анна Гнатюк

Кактус із рожевою квіткою. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Ксенія Горова

Я комерційна ілюстраторка та контриб'юджерка мікростоків з Харкова. Зараз проживаю в місті Анталія, в Туреччині.

Свою творчу діяльність почала у 2017 р., працювала доцентом у вищому навчальному закладі та займалася дослідницькою діяльністю, керувала науковою роботою факультету. Мабуть, звідти і маю любов до детальних ілюстрацій з ботанічної та медичної тематики. Надзвичайно люблю графіку.

На даний момент здебільшого працюю з діджитал інструментами, проте час від часу повертаюсь до «живих» матеріалів, бо ніщо не замінить відчуття доторку лінера до шорсткого паперу.

На початку вторгнення я не могла займатися творчістю, лише хвилювалася про близьких і кожного дня відчувала страшенний біль, спостерігаючи, як руйнують моє рідне місто. Я виконала ілюстрації з квітами в державних кольорах і відсилала їх усім охочим безкоштовно. Моє квітуче серце прикрашає пакування цукерок виробника, що відновив свій бізнес у Києві після втрати в Маріуполі. А також футболки та сувеніри, які українці подарували родинам та посадовцям з Євросоюзу, що їм допомагали.

На роботі, яку я подала на виставку, зображено барвінок. Ця квітка має таку назву, за легендою, на честь кохання парубка Бара та дівчини Вінки. Таким чином барвінок є символом любові, здатної витримати всі випробування.

Ксенія Горова

Барвінок. Графіка, лінер 30x42 см, 2023р.

Оксана Олексііва

Вікторія Гуніна

Юлія Горіславська

Я молода художниця з України.

Початок мого творчого шляху в ботанічній ілюстрації припав на кінець 2021 року.

Пишу аквареллю, адже ця техніка повністю відповідає моїй естетиці та внутрішньому стану.

Війна стала рушійною силою, щоб з головою поринути у творчість.

Це єдине, що допомогло подолати спустошеність і розгубленість. Коли малюю, поринаю у світ бажань і щастя. Тривалий час тільки так могла відчувати емоції, які не руйнували мене, а наповнювали зсередини: новими сенсами і цінностями.

Моя робота для виставки – це маніфест тому, що відчуваю зараз: сум за домівкою і водночас віра в майбутнє. У цьому маку жевріє вогонь життя, природна нескореність, любов і незламність.

Юлія Горіславська
Незламний мак. Акварель на папері 40x50 см, 2023р.

Альона Грінчук

Я професійна мисткиня, працюю в ботанічному живописі, реалістичному стилі, у багат шаровій техніці, що дає можливість відобразити глибину кольору та всю красу об'єктів.

Використовую акварель для створення повітряних портретів рослин, приділяю велику увагу деталям. Беру участь у регіональних, міжнародних виставках.

Я зображаю квіти, і вони ніколи не зів'януть.

Багат шаровість у ботанічній акварелі займає дуже багато часу. Тепер я ціную кожну хвилину. Адаптувавшись до нової реальності, маю значно швидше.

Для мене живопис – це арттерапія, це ковток свіжого повітря після довгої тривожної ночі. Зараз у мене є нестерпне бажання – зберегти побачене на папері, проілюструвати красу навколишнього світу, адже цинічно знищують не лише життя людини, а й життя самої природи.

Мистецтво рятує, зберігає моменти, відображає світ з різних боків. Природа нам показує, як цінувати кожну мить, – рослини цвітуть незалежно від обставин, навіть на руїнах, навіть на попелищі.

Альона Грінчук

Швидкоплинність життя тюльпана. Акварель на папері 53x29 см, 2023р.

Вікторія Гуніна

Я проживаю в Києві.
Творчість для мене – це спосіб зрозуміти себе.
Створюю емоційні картини, коли розум відмовляється сприймати гірку реальність.

Дуже люблю акварель, графіку, змішані техніки та експерименти. Тому «міксую» і пробую нові мистецькі рішення.

Мій розум знайшов прихисток у творчості. Те, що відбувається, неможливо збагнути і прийняти. Я все глибше занурююся у світ фарб, намагаючись вгамувати біль.

Творчість надала мені сил встояти, коли звичне життя було зруйноване. Цей рік приніс дуже багато досвіду, емоцій і вражень, які я ще довго буду перетворювати на картини.

Вікторія Гуніна

Втрачені. Акварель, кольорові олівці 32x43 см, 2023р.

Ірина Дорохова

Війна – це жах, біль, бруд, сльози, втрати... І жодні квіти не змінять того, що ми люди, на долю яких випало найгірше – війна. Ми намагаємося жити власне життя, не відкладати його на потім, але не завжди це виходить.

Хочеться весни, Перемоги та миру. От тоді наші квіти розквітнуть по-справжньому!
Ця мрія підтримує мене та надихає.

Я мешкаю та працюю в Києві, маю чоловіка та доньку-підлітка.

Мій шлях до мистецтва був не таким складним, як довготривалим. Зараз я займаюся улюбленою справою – малюю квіти і рослини, які мене супроводжують у житті.

Здебільшого я їх зображую на згадку в скетч-буці, але деякі екземпляри варті того, щоб бути намальованими на якісному папері аквареллю в кілька шарів і розміщеними в рамі на стіні, приміром, виставкової зали.

Ірина Дорохова
Варшавський тюльпан. Акварель на папері 31x31 см, 2023р.

Ірина Дорохова

Hydrangea. Акварель на папері 28x38 см, 2023р.

Посміхнися квітам,
Подивись навколо
Стане день тобі світлим,
Яким, як ніколи,
Лендлик візьми в руки,
Зачертни ним фарби,
Ліс поля, прищипки
Все пиши, що варте,
Все, що є важливим,
Все, що сонце дарує,
Все, що повниться дивом
Твій світ розтис!
Хай (хоч на картині)
Бує сонце яким,
Чисте, синє небо,
Горі, що не гаснуть
Хай гуляє вітер
Піжно обвентить листя
Не забудь про квіти -
Сонячне намисто

Ольга Мосузенко

23.01.23

Олена Ємельянова

Проживаю в Харкові.
Центральний об'єкт мого художнього дослідження — це шлях людини до самої себе через емоції, враження, смисли та їхню суперечливість та взаємодію.

Моє природне вміння спостерігати цей шлях, відстежувати його ознаки в різноманітних виявах постійно надихають на роздуми, що знаходять своє відображення у картинах.

Для мене все навкруги наповнене сенсами й емоціями. Я бачу їх у людях, природі, архітектурі, предметах, деталях, кольорах.

Оскільки моє місто розташоване у поблизу кордону з росією, від першого дня повномасштабного вторгнення й донині нас постійно обстрілюють.

На початку війни я ухвалила усвідомлене рішення не виїжджати з Харкова. Було дуже страшно. Змінилися життєві цінності, пріоритети, принципи. Почати знову малювати я змогла лише у квітні 2022-го. Багато моїх робіт написані під звуки сирен і вибухів. Вони стали глибшими, наповненими іншими смислами. У них побільшало цінності життя.

Малювання зараз дає можливість показати все, що я переживаю, що відчуваю і на що сподіваюсь.

Олена Ємельянова
Щаслива магнолія. Акварель на папері 40x50 см, 2023р.

Олена Жарова

Квіти та рослини приваблюють мене з дитинства своєю неймовірною красою. Я малюю й інші сюжети в різних техніках, але найбільше люблю саме ботаніку.

Маю мрію проілюструвати каталог рослин мого рідного краю в техніці ботанічної акварелі і поспівпрацювати в цьому напрямі зі світовими брендами одягу, аби люди інших країн бачили, які ж гарні українські квіти!

Якось я долучилася до спільноти художників, які створюють ілюстрації задля того, щоб повернути світову увагу до жахливої війни в Україні. Але зрозуміла, що мені дуже важко малювати сюжети з такої болісної теми, потім дивитися на ці роботи та тримати їх вдома. Мені здавалося, що вони примножують мій біль.

Тож я вирішила знову малювати квіти. Було непросто, адже ботаніка – це довго та деталізовано, а мені хотілося намалювати все й одразу. Під час війни ми всі почали жити одним днем. Тому я вирішила спробувати малювати щось «швидке», але яскраве та потрібне людям. Я створюю невеликі ілюстрації для листівок, патерни для тканин.

Моя картина «Вінтажний гіацинт» – це єдина ботанічна робота воєнного часу. Ця квітка для мене є символом Весни, а тому й Перемоги. Уперше малювала квітку на тонованому папері, стилізованому під давнину. Коли дізналася про виставку «Незламні квіти», то одразу зрозуміла, що мій гіацинт створений саме для неї.

Олена Жарова

Вінтажний гіацинт. Акварель на папері 32x42 см, 2023р.

Юлія Жєвнова

Я художниця з Чернігівщини, учениця Наталії Купчик, навчалась на майстер-класах і індивідуальних уроках.

На даний момент акварель займає головне місце у моїй творчості. Захоплююсь легкістю і багатогранністю акварельних робіт, можливостями, які дає матеріал.

Робота «по-мокрому» – справжня магія.

Для мене ботанічний живопис – це наче малювання портретів рослин. Кожна має не тільки форму та кольоровість, а й темперамент, характер. Усе це треба зловити і донести до глядача.

24 лютого моя країна завмерла. Безкінечний біль, жах і нерозуміння того, що відбувається. Та людина не може постійно перебувати в такому стані. Довелося будувати життя в нових реаліях. Багато чого переосмислити, змінити пріоритети.

Я зрозуміла, що кращого моменту, ніж сьогодні, щоб розпочати свій творчий шлях, не існує. Саме творчість дає можливість стабілізувати емоції. Малювання стало ковтком свіжого повітря, можливістю хоч на декілька годин повернути внутрішню рівновагу.

Юлія Желізова
Космея. Акварель на папері 28х38 см, 2023р.

Тетяна Живиця

У кожної квітки своя вдача.
Вони ніби просяться, щоб їх намалювали, аби
жити довгим життям на папері.

Я малюю, і це наповнює мене силою та надає
життю додаткового змісту. Моя творчість – це
наче інший вимір реальності, де зупиняється
час, де все інше, окрім краси й споглядання,
не існує. Тільки я і квітка, яку зображую.

Перші місяці від початку війни я взагалі не
могла взяти в руки пензля.

Але одного разу замислила зобразити на
малюнку, як тендітний паросток зростає на
розбитому танку. Як символ життєдайної сили
природи, здатної перемогти зловісне залізач-
чя. Не змогла. Я замалювала нарис танку с
такою несамовитою силою, ніби хотіла стерти
з лику земного всю смертоносну зброю. Уся
моя сутність бунтувала. Я не можу і не хочу
примножувати зло, навіть на папері. Нехай
розпускаються квіти та духмяні трави у при-
родному середовищі.

І я продовжую малювати, примножуючи чисте,
світле і прекрасне. Щоби добро перемагало
зло.

Тетяна Живиця

Квітка прагнень. Акварель на папері 29x28 см, 2022р.

Тетяна Живиця

Пеларгонія. Акварель на папері 19x28 см, 2022р.

Катерина Лепеха

Тетяна Животкова

Було складно без малювання, тому вже через місяць, перебуваючи на Закарпатті, я придбала звичайнісінький набір кольорових олівців – це все, що там можна було знайти. Спочатку я не бачила більше сенсу в своїй роботі, але пізніше я зрозуміла, що не можу без неї.

Навіть коли почались відключення світла, я продовжувала малювати з ліхтариком. Адже мистецтво – це моє життя.

Народилась у сім'ї художників в 1989 році.

У 2007 році закінчила ДХСШ імені Т. Г. Шевченка. У 2013 році закінчила магістратуру в НАОМА (Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури), факультет графіки (майстерня професора Н.І. Компанця).

2013–2016 рр. – асистентура-стажування в академії. Брала участь у багатьох виставках.

Тетяна Животкова

Сторожа полів. Акварель на папері 73x45 см, 2023р.

Ксенія Жуковська

Я з м. Подільська, що на Одещині. За спеціальністю – хореограф.

У 1993–1995 рр. працювала у військовому ансамблі ОдВО артисткою балету. Потім – солісткою балету в Одеському академічному театрі музичної комедії ім. М. Водяного. Після завершення кар'єри присвятила свій час вихованню дітей.

Зацікавилася ботанічним живописом. Відвідувала курси та майстер-класи. Малювала, коли було натхнення. Уперше беру участь у виставці.

Увечері 23 лютого 2022 я безтурботно писала квіти олійними фарбами. До завершення роботи залишилося декілька днів. А вранці була війна...

Лише за пів року змогла взяти в руки пензлик. Малювала нариси, якихось переляканих птахів. Потім повернулася до квітів. Примушувала себе, щоб відволіктись. Натрапила на анонс виставки.

Вирішила подолати свій страх і взяти участь. Адже життя триває. Треба рухатися далі.

Ксенія Жуковська
Відродження. Акварель на папері 44x59 см, 2023р.

Леся Зайцева

У дитинстві я мріяла про великий садочок з купою квітів, де б я мала змогу надихатись, малювати, поринаючи в запахи та звуки природи. Та насправді я згадала про малювання зовсім недавно.

У 2021 році мене захопив ботанічний живопис. Він став для мене ковтком повітря, яке надає сили жити та рухатись уперед. Живопис допомагає мені втілювати свій внутрішній світ і свої почуття на папері.

Після подій 24 лютого я довго намагалась себе опанувати. Але нічого не виходило, я зовсім перестала малювати. Максимум, на що вистачало сил, аби хоч якось відволіктись, – дивитися, як малюють інші. Тільки наприкінці серпня завдяки Наталії Купчик та її енергетиці й такому потужному поштовху до життя я змогла взяти пензлі до рук.

Тільки тоді ти розумієш, що не маєш права зламатися і просто зобов'язаний знову відродитися попри все – так, як це робить природа.

Леся Зайцева

Барви життя. Акварель на папері 41x31 см, 2023р.

Леся Зайцева

Незламна попри все. Змішана техніка: акварель, туш, перо 41x31 см, 2023р.

Леся Зайцева

Леся Зайченко

Маю дві вищі освіти: практична психологія та дизайн інтер'єру.

Малюю з дитинства.

Деякий час займалася вітражним розписом, але була змушена залишити це заняття через токсичність фарб. Пів року тому почала опанувати акварельний живопис. Зрозуміла, що це саме той вид мистецтва, який мені до душі.

24 лютого я додала до речей в тривожну валізку, яка була зібрана ще в 2014 році, акварельні фарби, адже живопис вже став невід'ємною частиною мого життя.

Почались активні бойові дії в нашому селищі під Києвом, але ми лишились. Наш будинок постраждав, і для малювання сил не вистачало, та й тривалий час зберігався режим світломаскування. Фарби так і лежали у валізці, аж до кінця серпня 2022 року. А потім щось наче увімкнулося в мені, і я почала знову малювати.

Сам процес надихає, трансформує негативні емоції, тримає на поверхні та спонукає допомагати всім, завдяки кому ми можемо творити.

Ірина Зайченко
Плід магнолії. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Юлія Зотова

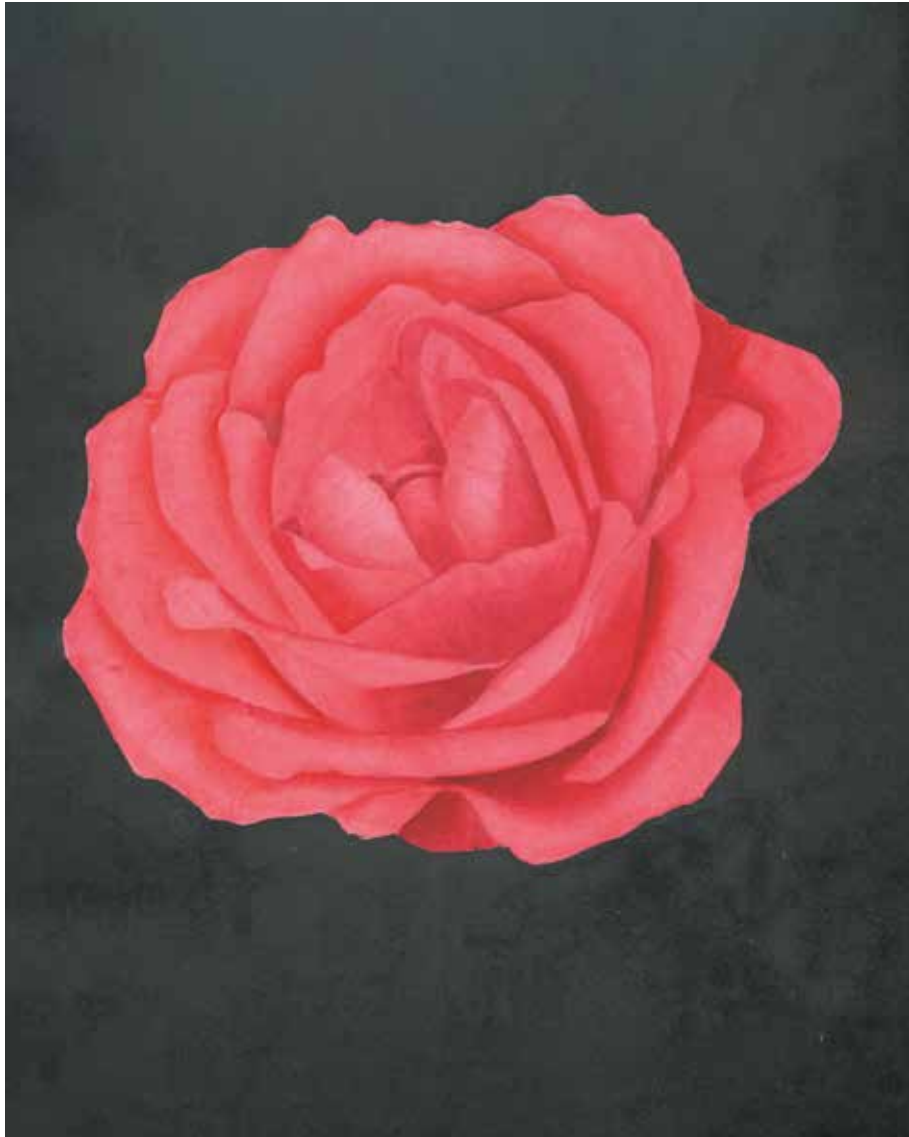
Моє натхнення – неймовірна краса та розмаїття рослинного світу.

Я прагну у своїх роботах відобразити цю красу, її чудові форми, кольори та текстури. Окрім того, я намагаюся передати емоції та настрої, які викликає кожна рослина, – не лише її зовнішню красу, а й внутрішню енергію. Я вірю, що мистецтво може бути потужним інструментом для зміну світу на краще, тому щиро сподіваюся, що мої роботи допоможуть людям зануритися у світ природи та навчитися її берегти.

У 2014-му війна прийшла до мого рідного Донецька, а в лютому 22-го перетворила майже всю країну на поле бою. Спочатку я відчувала тільки страх через зникле відчуття безпеки. Кілька місяців проминули, як один день.

Аби відволіктися від жахливої реальності, я занурилася у світ рослин, створюючи ботанічні ілюстрації. Робота над ними допомагала мені зняти напругу та стрес, що супроводжували моє життя в цей складний період.

Малювання стало для мене оазою спокою в хаосі, який мене оточував.

Юлія Зотова

Сила та краса. Акварель на папері 41x31 см, 2023р.

Наталія Іванченко

Я з Києва.

Малювання та художня творчість іде зі мною пліч-о-пліч протягом усього життя. Маю педагогічну та художню освіту. Викладала образотворче мистецтво в школі, працювала у відділі дизайну та реклами, створювала ювелірні прикраси та працювала декоратором.

Захоплююсь ботанічним живописом та ілюстрацією, бо все, що створила природа, — прекрасне.

Складно навіть передати словами той стан, у якому я намагаюся продовжувати творити. Коли не можеш малювати, у серці немає того запалу, на полотні з'являється щось зовсім інше. З початком війни бажання малювати не було, і це зрозуміло.

Згодом я взяла пензля і почала малювати поверх картини, яка була написана ще в мирний час. І на ніжних трояндах з'явилися нові кольори, які вистрілюють, — пурпурові квіти на чорному тлі.

Моя виставкова робота енергетично сильна. Якщо говорити метафорично, фарби для моїх малев замішувалися на сльозах. Звісно, не про такі квіти я мріяла. Не в такому стані я хочу творити, ховаючись від вибухів та тривоги, у повному блекауті під мерехтіння свічки. Але я вибираю інший шлях і малюватиму зовсім інші квіти, хоча так, як раніше, вже не буде. Ми всі змінилися.

Наталія Іванченко
Життя заради життя. Акварель, лінер 32x27 см, 2023р.

Ірина Казмірук

Під час війни захотілось більше малювати. Це заспокоює. І взагалі хочеться, щоб українців світ побачив більше.

Я студентка 1-го курсу Національної музичної академії України ім. П.І. Чайковського. Навчаюсь на композитора.

Окрім цього займаюсь ботанічним живописом. Пройшла декілька курсів у Катерини Спірітус.

Ірина Казмірук
Рожева півонія. Акварель на папері 23х31 см, 2023р.

Яніна Калініченко

Я народилася в Харкові.
За фахом я фізик, але все життя так чи інакше
пов'язане з образотворчим мистецтвом.

Живопис для мене – це спосіб потрапити в
іншу реальність, у чарівний світ, де немає
кордонів і часу, де моє «я» може виявлятися в
різних формах, символах, у різних відтінках,
півтонах. Через картини я з радістю запро-
шую у свій внутрішній світ.

Війна змінила нас всіх.

Довелося багато переїжджати, спочатку на
захід України, потім до Німеччини, далі – в
Канаду. Я малювала різноманітні краєвиди
таких прекрасних, і разом із тим чужих міст. Я
сумувала за рідним містом. Згодом я почала
створювати картини з видами Харкова, згаду-
ючи про його знакові місця. Багато з цих
картин перебувають у приватних колекціях.

Нарешті я повернулася додому. Не зважаючи
на обстріли я дуже щаслива, що разом з
рідними. Пишаюся незламними харків'янами і
хочу, щоб про них знав увесь світ!

Яніна Калініченко
Вальс квітів. Протея. Акварель, лінер 26x36 см, 2023р.

Ольга Камінська

Родом я з маленького містечка Гайворона, що на Кіровоградщині. Моя родина навчила цінувати красу природи.

Змалечку захоплююся малюванням рослин, звірів, птахів. Перед вступом до вищого навчального закладу вчилась у кількох місцевих художників. Закінчила університет за спеціальністю «Дизайн середовища», потім була аспірантура... Після довгих пошуків себе в різних галузях дизайну та мистецтва, вирішила стати професійною майстринею художнього татуювання.

Паралельно із плідною роботою майстра татуювання займаюся живописом. Працюю в стилі реалізму, люблю графіку. Писала картини на замовлення, проілюструвала дитячу книжку. Сьогодні захоплююся створенням ботанічних ілюстрацій і картин у змішаних техніках.

З початком війни, як і більшість моїх співвітчизників, втратила спокій і душевну рівновагу. Залишаючи своє місто наприкінці лютого 22-го року, не мала змогу взяти з собою художні матеріали, тільки планшет та особисті речі, що вмістилися в рюкзаку.

Відтоді стала опановувати digital painting. Творчість допомагає ненадовго повернути втрачений спокій. Але помітила, що мої картини сьогодні вирізняються темними кольорами. Тому звернула увагу на діяльність художників у стилі ботанічної акварелі, де достовірність природних кольорів, відтінків, форми і фактур, вражає. Як і більшість митців, намагаюся постійно наблизити перемогу, роблячи донати для ЗСУ.

Ольга Камінська
Макова мати. Акварель на папері 29x38 см, 2023р.

Юлія Кишеня

Любов'ю до творчості мене «нагородив» тато. Від нього – і хист до віршування, і жага до малювання. Вірші пишу змалку, часто в них можна прочитати про найпотаємніше в мені. А ось опанувати в дитинстві акварель не вдалося.

Протягом усього життя перед очима стояла троянда в вазі, яку батько допоміг намалювати для шкільного уроку. Постійно росло бажання навчитися зображати природу так само легко та витончено, як тато.

І ось цей день настав – моє творіння на виставці.

У березні 2022 р. я мала розпочати навчання на курсі кольорознавства, але війна змінила плани. Як і багато інших сімей, ми мусили виїхати з рідного Києва.

Щось тоді в мені замкнулося. Іноді проривалися назовні вірші, але пензлика у руку взяти не могла. До живопису мені вдалося повернутися завдяки Наталії Купчик. Сьогодні маю можливість учитися в неї, за що вдячна долі. Мій акварельний жук, якого ви бачите, – не простий, а великодній. Цей жук з'являється щороку в нашій церкві саме на Великдень. Він прилітає лише на свято перемоги над смертю, на свято віри та надії.

Життя триває попри все. І ця виставка – беззаперечний тому доказ.

Юлія Кишеня

Щитник. Акварель на папері 19x19 см, 2023р.

Тетяна Ключко

Я зі Львова.

Із ботанічною аквареллю познайомилася два роки тому і закохалася в неї по вінця. Для мене заново відкрився чудовий, неперевершений і дивовижний світ квітів. Тепер готова зупинятися біля кожної рослинки, розглядати її, вивчати, уявляючи, як можна намалювати.

Завжди дивуюсь досконалості та красі витворів природи, які ми не в силах повторити, а тільки оспівувати у своїх роботах!

Після подій 24 лютого зо два місяці й думати не могла про малювання. У травні в маминому садку зацвіли квіти, і тюльпан був першою моєю роботою від початку повномасштабної війни. Він став для мене символом віри в нашу перемогу. Я зрозуміла, що, малюючи, можу віднайти спокій і надію. Було багато робіт, клуб дівчат-однодумців.

Тюльпан – право на ніжність і весну, якої не було в українців у 2022 році. І мій незламний листочок, який трапився мені наприкінці жовтня. Він був схожий на всіх нас з безліччю уражень, але стояв струнко і весь світився надією, вдячністю, що йому випала можливість прожити ще один чудовий і теплий день!

Тетяна Ключко
Тюльпан. Акварель на папері 29х39 см, 2023р.

Тетяна Ключко

Незламний. Акварель на папері 27х37 см, 2023р.

Тетяна Ковальова

Ботанічна художниця, живу й творю в Україні, член ASBA.

Як філолог за освітою, розумію мову квітів і перекладаю її за допомогою пензля. Для мене принципово малювати реалістичні роботи. Я зображую як привабливі для всіх квіти, так і рослини, що мають недоліки, які додають їм певного шарму, його треба тільки розгледіти та передати на папері. Що більше квітів я малюю, то більше розумію, наскільки природа досконала й тендітна.

Війна – жахливе явище, яке впливає на всі сфери життя. Творчість не є винятком.

Спочатку був шок, я не малювала, вважала, що не до цього. Під звуки повітряних тривог не до творчості, планувала малювати після закінчення війни. Час ішов. Я почала помічати красу в звичних речах, на які раніше не звертала уваги. Потім прийшло розуміння швидкоплинності життя. Мені знадобилося два місяці, щоб це усвідомити.

Якось я прокинулася та подумала, що ніхто насправді не знає, що чекає на нас завтра. Тому, якщо є можливість малювати сьогодні, треба це робити, оскільки завтра може й не настати. Ця думка підштовхнула мене використовувати кожну вільну хвилину для творчості. Не можна зволікати й залишати на потім ті речі, які роблять нас щасливими.

Тетяна Ковальова

Краса швидкоплинна. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Тетяна Ковальова

Прекрасний тюльпан. Акварель на папері 36x26 см, 2022р.

Надія Книш

Я інженер систем управління і керування турбінним відділенням атомних енергоблоків.

Але душа вимагає творчості в житті, тому я наповнюю його мистецтвом – співаю на сцені, шию сценічні костюми, вишиваю, пишу вірші. На початку 2022 р. я вирішила малювати акварельні квіти, почала навчатися ботанічному живопису в Наталії Купчик. Прекрасний світ акварельних квітів торкається кожного куточка душі художника, що продовжує життя природи на папері.

З 4 березня 22-го моє рідне місто Енергодар в Запорізькій області перебуває в окупації. У першій половині року думок про творчість навіть не було, пензлик випадав з руки. У серпні ми виїхали з окупації, залишивши все майно. Рятували свої життя і душі від мороку.

Лише восени завдяки майстер-групі я змогла відновити малювання і опанувати себе. Тепер я точно знаю, що живопис дає надію і світло, відкриває резерви сил і натхнення жити, творити, мріяти, діяти, бути собою і надихати інших.

Надія Книш

Nymphaea caerulea. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Тетяна Козяр

Народилася в Литві.

Малювати вчила мене бабуся. У 12 років вступила в художню студію. У 1991 р. переїхала жити в Україну. Закінчила швейне училище, педагогічний коледж та інститут. Працювала швачкою понад 20 років. А потім повернулася до дитячої мрії бути художницею.

Спочатку писала олійними фарбами, а згодом захопилася ботанічною аквареллю. Брала участь у всеукраїнських і міжнародних виставках акварельного живопису.

Війна.

10 днів у підвалі. Виїзд у більш безпечне місце. Найперше, що поклала до валізи, — пензлі, фарби, папір і малюнки. Аби відволіктися від страшних думок, страху та тривоги, роздивлялася малюнки, які пробуджували спогади про мирне життя.

Потроху почала малювати: 2-3 пелюсточки на день. Було дуже складно, натхнення так і не з'являлося. Проте мистецтво мене лікувало.

Тетяна Козяр
Хризантема. Акварель на папері 65x57 см, 2023р.

Тетяна Козяр
Хризантема. Акварель на папері 56x51 см, 2023р.

Ольга Корнієнко

Я дружина, мама трьох дітей і дуже творча людина. Змалечку постійно щось вигадувала, багато малювала. Фантазії і бажання творити було так багато, що я не знала, на чому зосередити свою увагу: працювала декоратором інтер'єрів, займалася розписом стін, тканин, одягу та взуття, вишиванням, шиттям і в'язанням.

Любов до малювання так чи інакше проявлялася в кожній із цих справ.

Зараз живопис займає весь мій вільний час. І хоча такого небагато, я маленькими кроками йду до своєї мрії.

У шафі мого заміського будинку лежали фарби, пензлики і папір, які я прихопила з собою, виїжджаючи з міста на початку війни. Та я не бачила сенсу малювати, коли навколо йдуть такі жахіття.

Одного разу, коли мені було дуже боляче, малювання врятувало мене, надало можливість триматися, заспокоювало, повернуло до життя. Так сталося і цього разу. Я була дуже вдячна, що жива і можу займатися тим, що мені подобається, що поряд зі мною сім'я. І квіти знову розквітли під моїм пензликом, заграли різними барвами.

Ольга Корнієнко
Протея. Акварель на папері 50х38 см, 2023р.

Ольга Корнієнко

Троянда, що відцвітає. Акварель на папері 31x38 см, 2022р.

Ольга Корнієнко

Секрет троянди. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Ольга Корнієнко
Чайна троянда. Акварель на папері 36x26 см, 2022р.

Ганна Копилова

Маючи за плечима вищу технічну освіту та кар'єру в одному з найбільших видавництв України, а потім і в ІТ-компанії, я зважилася малювати. І жодного дня не жалувала. Відтоді (кілька років) акварель є головною пристрастю в моєму житті.

Намагаюся помічати щоденну красу світу навколо, насолоджуватися заспокійливою та цілющою дією природи. У її багатстві я черпаю своє натхнення для творчості.

Безумовно, війна дуже вплинула на мою творчість — так само, як і на життя в цілому.

Перші кілька тижнів, перебуваючи в темряві, відчуваючи жах від авіації низько над будинком, півтонних бомб, скинутих за кілометр від нас, і постійних обстрілів, я іноді розглядала книгу з ілюстраціями про рослини одного з улюблених художників. Це було моєю ниточкою до життя, шматочком тепла, яке дуже хотілося зберегти.

Перші мої роботи під час війни були сповнені страхом і болем. Щоразу, виходячи на вулицю, я бачу зруйновані будинки і відчувала біль і темряву, що поглинає зсередины.

Тому я намагаюся обирати життя і світло та ділитися цим у своїх ботанічних картинах.

Ганна Копилова
Тендітна троянда. Акварель на папері 28x28 см, 2023р.

Тетяна Кравченко

Творчість для мене є одним із ключових джерел енергії та сили. Коли я малюю, стає радісно та тепло на душі.

Але так було не завжди.

Батьки не поділяли мої прагнення, вважаючи, що митець – це не професія. Я закінчила університет за спеціальністю, яку обрали батьки. Та коли в мене з'явилася власна сім'я, яка в усьому мене підтримує, я зрозуміла, що маю повернутися до своєї дитячої мрії. Відчула, що ботанічний живопис ідеально відображає мій внутрішній світ.

Крок за кроком я розвивала свої навички і в стислий термін досягла результатів, про які навіть не могла думати. Зараз я допомагаю іншим людям проходити шлях до своїх мрій.

Увечері 23 лютого 2022 р. я натхненно працювала над першою картиною на замовлення, я щасливо лягала спати, думала про завтрашній день. Та я навіть не могла уявити, що о п'ятій ранку прокинувся від вибухів.

Я була дуже розгублена, але не могла поїхати, бо мій маленький син був за сотні кілометрів від мене з бабусяю на окупованій території. У той час навіть думки не приходило про творчість. Лише коли змогла вивести дитину з окупації, я прийшла до тями.

Почала знову малювати, щоб просто не втратити здоровий глузд. Війна нанесла невиліковні рани всім нам. Мої плани щодо творчості були повністю зруйновані, я і досі не можу до них повернутися. Адже найперше і найбільше бажання – це наша перемога. І я знаю, що з кожним днем вона все ближча.

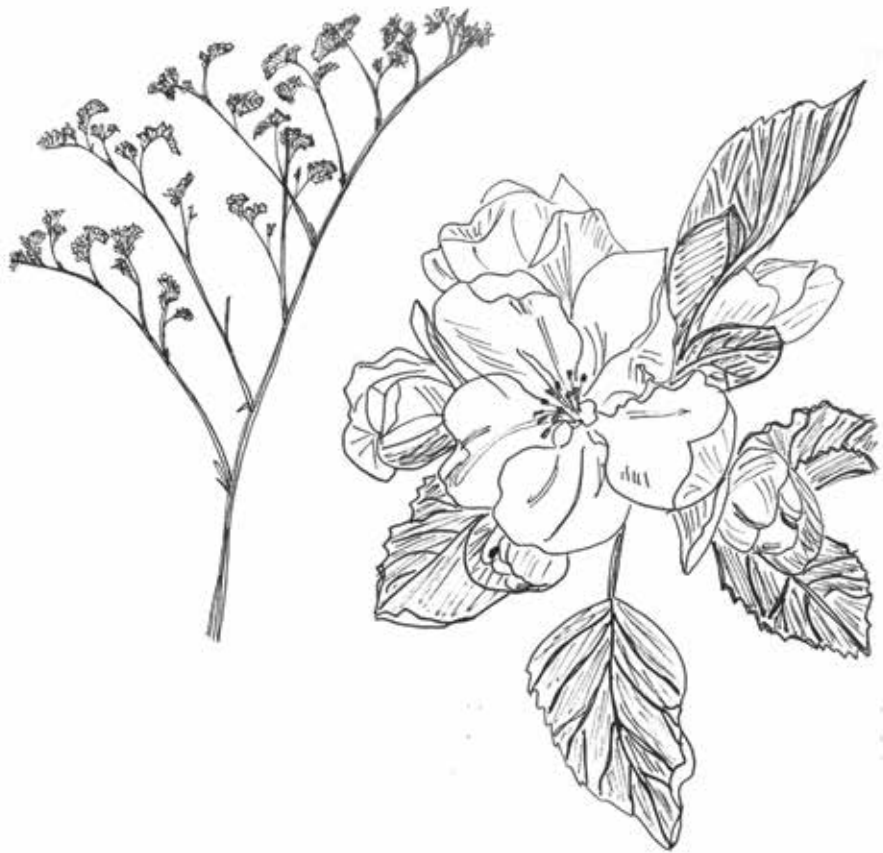

Тетяна Кравченко
Троянда. Акварель на папері 23х23 см, 2023р.

Тетяна Кравченко

Агапантус. Акварель на папері 53x45 см, 2023р.

Юлія Кишеня

Вероніка Крвавич

Маю три вищі освіти. У дитинстві закінчила художню школу. Знову почала малювати після 40-річної перерви.

Вважаю себе аматором. Спочатку це було для мене арт терапією, яка згодом переросла в нову діяльність. Малювання для мене зараз – ніби медитація, тому малюю лише тоді, коли є натхнення і позитивні емоції. Захоплення ботанічним живописом дає мені змогу толерувати в собі любов, ніжність і милосердя до всього живого.

За рік повномасштабної війни намалювала лише кілька робіт.

Цю картину почала писати, коли мій син вирушив у Бахмут. Малювала в не зовсім притаманній для мене манері. Ця робота – мій оголений материнський нерв, моя вивернута назвні душа. Сонях для мене – це не тільки народний символ, квітка, що повертає свою голівоньку до світла і тепла, це ще надія на відновлення і мир.

Присвячую цю роботу всім воїнам із роти мого сина, волонтерам і небайдужим, хто виборює та наближає перемогу України.

Вероніка Кравич
Надія. Акварель на папері 20x23 см, 2023р.

Дар'я Кузьміна

Скільки себе пам'ятаю, усе життя обожнювала малювання.

Своєю любов'ю завдячую прадідусеві, картини якого прикрашають бабусин дім. Я дуже довго роздивлялась його картини і з кожним мазком закохувалась у мистецтво. «Як людина може створити таку красу, передати почуття, думки?» – міркувала я.

А потім і сама почала творити. Коли сідаю за стіл, беру в руку олівець, одразу занурююсь у якийсь чарівний світ, а реальність навколо розчиняється.

Із початком війни я не могла нічого малювати. Улітку 2022 року потрохи почала малювати. До війни я ще сумнівалась у своїх силах, але ця подія перевернула все сприйняття, і я вирішила не ховати свою любов до акварелі. Війна дала мені поштовх, щоб діяти і відкинути всі сумніви.

Дар'я Кузьміна
Фіолетова анемона. Акварель на папері 23x31 см, 2023р.

Дар'я Кузьміна

Соковитий гранат. Акварель на папері 15x14 см, 2023р.

Юлія Жєвнова

Олександра Куркіна

Творчість і війна – здавалося б, несумісні речі. Але, як виявилось, творчість – це те, що надає сил боротися, протистояти, триматися. Для мене малювання – заняття, котре якоюсь мірою повертає до звичного ходу речей, воно наче філіжанка кави зранку чи пробіжка ввечері.

Я малювала під час тривоги в іншому місті, у квартирі з купою людей, на маленькій кухні під час перегляду новин. Не можу сказати, що звичні речі повернули мене до звичного життя. Проте вони надали мені можливість рухатися далі, працювати, допомагати близьким та донатити збройним силам.

Творчість завжди була присутня в моєму житті. Дуже давно я допомагала малювати плакати татові на роботу, а потім і собі в школу. Разом з батьком ми випалювали картини по дереву, із сестрою в'язали та шили одяг. Усі творчі процеси поєднувалися із роботою вчителя математики, а потім – і з бізнес-аналізом.

Акварель з'явилась не так давно в моїй творчості, після гуаші, олії, акрилу, смоли та чорнил. Сьогодні це найкращий матеріал для мене, адже допомагає передавати красу природи навколо так, як я це відчуваю.

Олександра Куркіна
Гілочка оливи. Акварель на папері 31x41 см, 2023р.

Наталія Кушнір

Живу і працюю в Києві.

Я кандидат біологічних наук і понад 25 років працюю в Національному ботанічному саду ім. М. М. Гришка НАНУ. Малювати розпочала лише навесні 2021 р. Дуже захопилась аквареллю, її ніжністю та багатогранністю. Адже для мене, як для ботаніка, це передусім можливість відтворити красу, яка мене оточує щодня, показати її іншим людям.

У жовтні 2021 р. взяла участь у Міжнародній виставці ботанічного мистецтва «Ботанічні історії».

На початку 2022 р. у моїй творчій діяльності спостерігався великий стрибок. Я малювала майже щодня. Одночасно в роботі було декілька малюнків.

Я готувала роботи для виставок, навіть подала заявки, але враз усе зупинилося. У середині березня мусила виїхати з дітьми до Польщі. В останній момент виклала деякі речі з сумки, натомість поклала фарби, кілька пензлів і аркушів паперу. На Великдень я намалювала кілька невеликих картинок – подякувала таким способом полякам, які нам допомагали. Усі великі і маленькі картини, які я намалювала в Польщі, я із вдячністю подарувала місцевим.

Відколи повернулися додому (а саме після стабілізації ситуації з електроенергією), у мене розпочався новий етап творчості. Для мене малювання сьогодні – це можливість рухатися далі, нести радість людям, що тебе оточують, надихати їх на гарні справи.

Наталія Кушнір
Птах надії. Акварель на папері 30x24 см, 2022р.

Ганна Левчук

Народилася, живу і буду жити в Україні. Моє рідне місто – Дніпро.

Творчість завжди була в моєму житті: шиття, вишивання, в'язання, фотографування... Завжди мріяла малювати і заздрила тим, хто вміє це робити. Я щиро вірила, що цей світ тільки для обраних, для тих, хто має художню освіту або потужний талант. Себе серед таких людей ніколи не бачила.

Майже в 40 років, маючи сім'ю і 2 дітей, я повірила, що вмію малювати, і це хобі може перерости в щось серйозне.

З початком війни, як і в багатьох інших художників, не мала моральних сил малювати. На деякий час довелося виїхати за кордон. З поверненням додому з'явилося натхнення. Я в'язала іграшки на продаж, майже всі кошти перерахувала для ЗСУ. Потім знову взялася за малювання, навіть наважилися створити окрему сторінку в інстаграм.

Почала навчатися ботанічному живопису аквареллю. Робота на цій виставці – одна з перших від початку навчання.

Ганна Левчук
Eucalyptus. Акварель на папері 18x24 см, 2023р.

Людмила Лобза

Я художниця з Києва, у зв'язку з війною проживаю і продовжую мистецьку діяльність в Чеській Республіці.

Основним напрямом моєї творчості є ботанічний акварельний живопис. Також пишу акрилом і вивчаю різні художні техніки. Особливе моє захоплення з дитинства – це декоративний Петриківський розпис. Головними мотивами моїх робіт є квіти і рослини. Крізь призму власного сприйняття хочу показати людям красу природи, її неймовірні кольори, деталі, обриси і текстури.

Початок війни в Україні паралізував мене як мисткиню. Усі думки і дії були спрямовані на збереження життя дітей, забезпечення нормальних умов для їх зростання і навчання. Для того щоб продовжити працювати, не було необхідних умов, морально було важко, здавалося, що писати квіти аквареллю зовсім недоречно. Єдине, що рятувало, – це фотографування всього, що навколо квітнуло і росло. Таким чином, зібралась значна колекція власних фотореференсів.

Лише в липні 2022 року я змогла повернутися до малювання. Зрозуміла, що мистецтво – те, чим я повинна і хочу займатись у житті, адже це єдиний шлях до відновлення і виявлення себе. Хочу показати людям, що життя триває, воно прекрасне, навіть усупереч війні.

Людмила Лобза

Осіння троянда. Акварель на папері 28x28 см, 2023р.

Людмила Лобза

Соняхи. Акварель на папері 31x24 см, 2023р.

Ірина Льольо

За фахом я економіст. Останні 9 років проживаю у Франції.

Захопилася аквареллю у 2020 році під час «ковідного» карантину. У зв'язку з обмеженнями в пересуванні чимало часу проводила в Інтернеті, де відкрила для себе різноманітні вебінари, майстер-класи та курси з акварельного живопису. Здавалося, навчитися писати красиві та фактурні квіти і взагалі ботаніку неможливо без таланту та багаторічної художньої освіти, проте виявилось, що достатньо великого бажання та гарного

наставника. Мій шлях починався з маленьких кроків. Я і до сьогодні навчаюся, розвиваюся та отримую величезне задоволення від процесу малювання аквареллю.

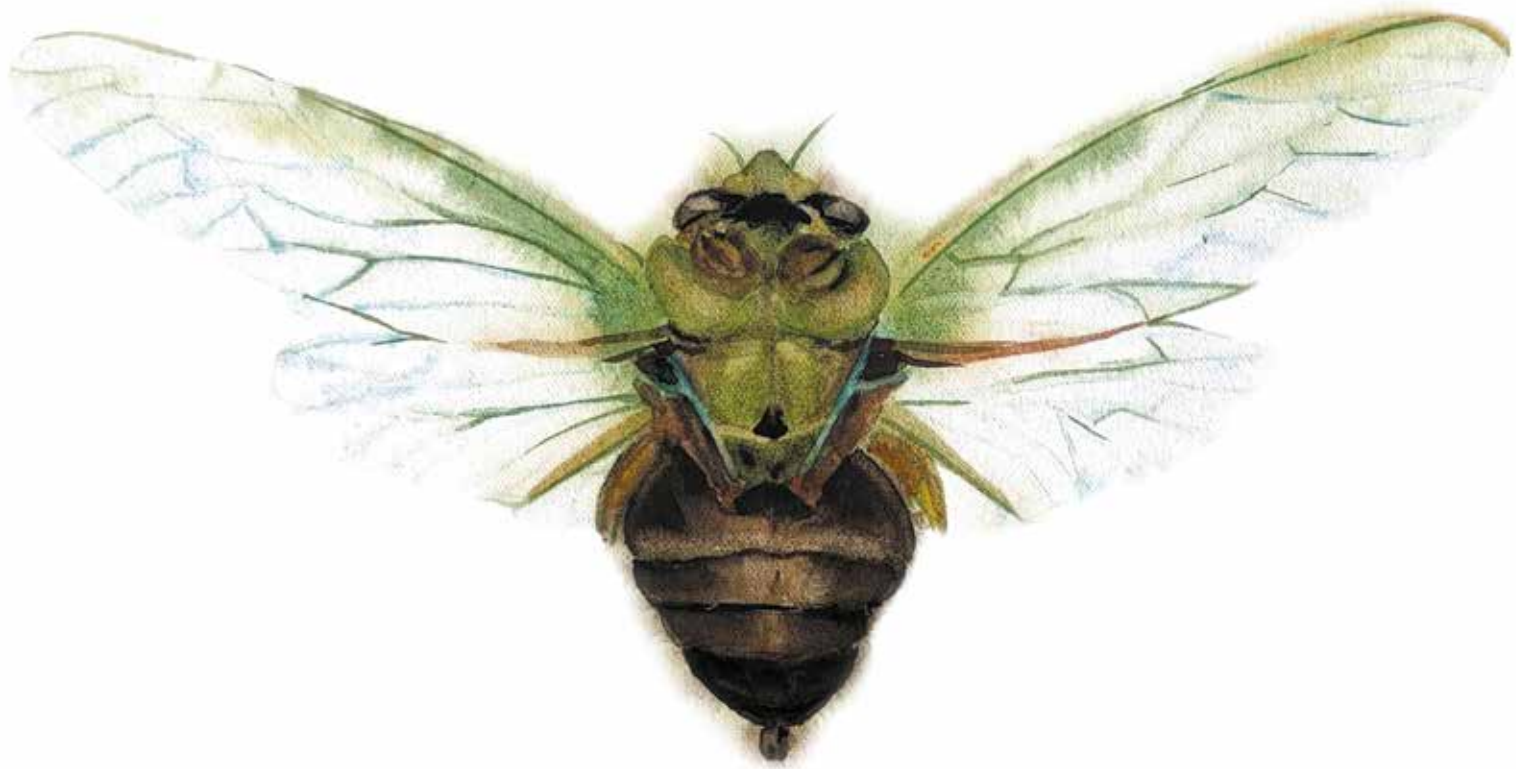
Коли в XXI столітті, у добу супертехнологій людина намагається вирішити проблеми середньовічними методами, то розумієш, наскільки досконала та лаконічна природа, і як далеко від неї людина. Творчість і акварельний ботанічний живопис допомагають долати стрес, пов'язаний з війною та, як наслідок, неможливістю вільно відвідати своїх рідних.

Ботанічна акварель сьогодні набуває нових сенсів. Адже все, що пов'язане з флорою і фауною, символізує швидкоплинність буття і постійного відродження: рослини повсякчас нагадують нам, що жага до життя сильніша за насильство. Квіти здатні пробиватися крізь асфальт, а сьогодні і крізь уламки зруйнованих війною будівель. Кожна намальована квітка – це не лише символ краси та відродження, а й символ незламності та стійкості у, здавалося б, безнадійних ситуаціях, символ миру та продовження життя!

Ірина Льольо

Магнолія. Акварель на папері 23х29 см, 2022р.

Ірина Льольо
Цикада. Акварель на папері 20х30 см, 2022р.

Оксана Лоюк

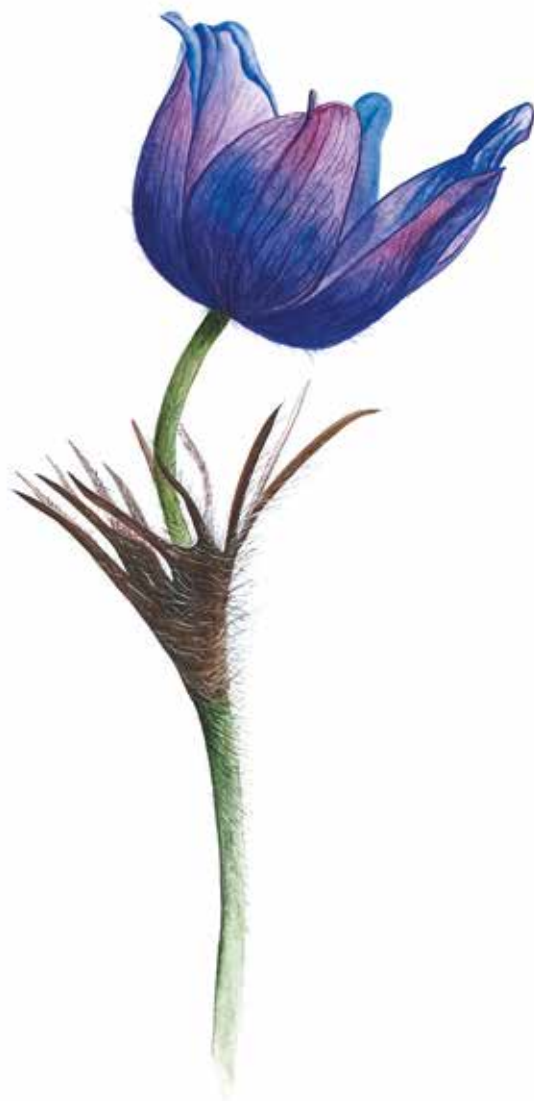
Я зростала в зовсім нетворчій родині, але завжди відчувала палке бажання до малювання, особливо до акварелі. У дитинстві один рік відвідувала школу мистецтв, на тому і все.

Тільки наприкінці 2021 року я зрозуміла, що більше не можу відкладати чи заперечувати свою жагу до малювання, і почала вчитись. Відкрила для себе світи кольорів, світла, тіней та об'ємів. Але найцінніше те, що малювання допомагає мені зрозуміти та полюбити справжню себе.

24 лютого я планувала завершити одну зі своїх робіт, але не судилося... Почалася повномасштабна війна. Страх, відчай і нерозуміння того, як жити далі, наповнювали кожен мій день.

8 березня тероборона роздавала жінкам квіти. Коли я отримала букет, прийшло розуміння того, що не можна здаватись, впадати у відчай, відмовлятих від своїх мрій і надій. Знову починати малювати було дуже складно, але я знайшла чудових творчих людей, які відчували те саме. Ми підтримували одна одну, допомагали, давали поради, малювали під час аварійних відключень світла, повітряних тривог.

Творчість допомогла зберегти рівновагу, не втратити себе, дала сили рухатися та боротись далі.

Оксана Люк
Сон широколистий. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Юлія Мазур

Творчість під час війни для мене – це порятунок, медитація, сміливість, гнучкість. Попри все я намагаюся не застрягати у стресі. Завдяки малюванню я відновлююся. Творчість повертає мені віру в майбутнє.

Я художниця з сонячної Одеси.

Моя творчість – це маленький світ, у якому можу дозволити собі зупинити час, жити тут і зараз. Мистецтво навчає відчувати та помічати деталі, експериментувати.

Вона допомагає мені бути собою.

Юлія Мазур
Троянда. Акварель на папері 40x30 см, 2023р.

Юлія Мазур
Пробудження. Акварель, лінер 19x28 см, 2022р.

Оксана Люк

Тетяна Максимова

Перша моя картина, акрилова, побачила світ на майстер-класі у День закоханих 2021 року. Відтоді розпочався мій шлях художника. Малювання стало важливою складовою мого життя, без якого я себе не уявляю.

Це справді чудово, коли ти отримуєш задоволення від процесу, а кінцевий результат, окрім тебе, припадає до душі ще комусь.

Саме 2022-й став роком, коли я остаточно зрозуміла, що мені важливо і потрібно вчитися, аби розвиватися в творчому напрямі. На курсах я знайшла однодумців, майже всіх через війну розкидало по всьому світу, ми підвищували свої навички і підтримували одне одного.

Це дивно, але саме війна, бомбардування, відсутність світла дали значний поштовх займатися тим, що привносить мир і спокій у душу, насичує силами, дарує внутрішню гармонію і народжує прекрасне з вірою в нашу перемогу.

Тетяна Максимова
Я дышаю тобою. Акварель на папері 32x26 см, 2022р.

Яна Макух

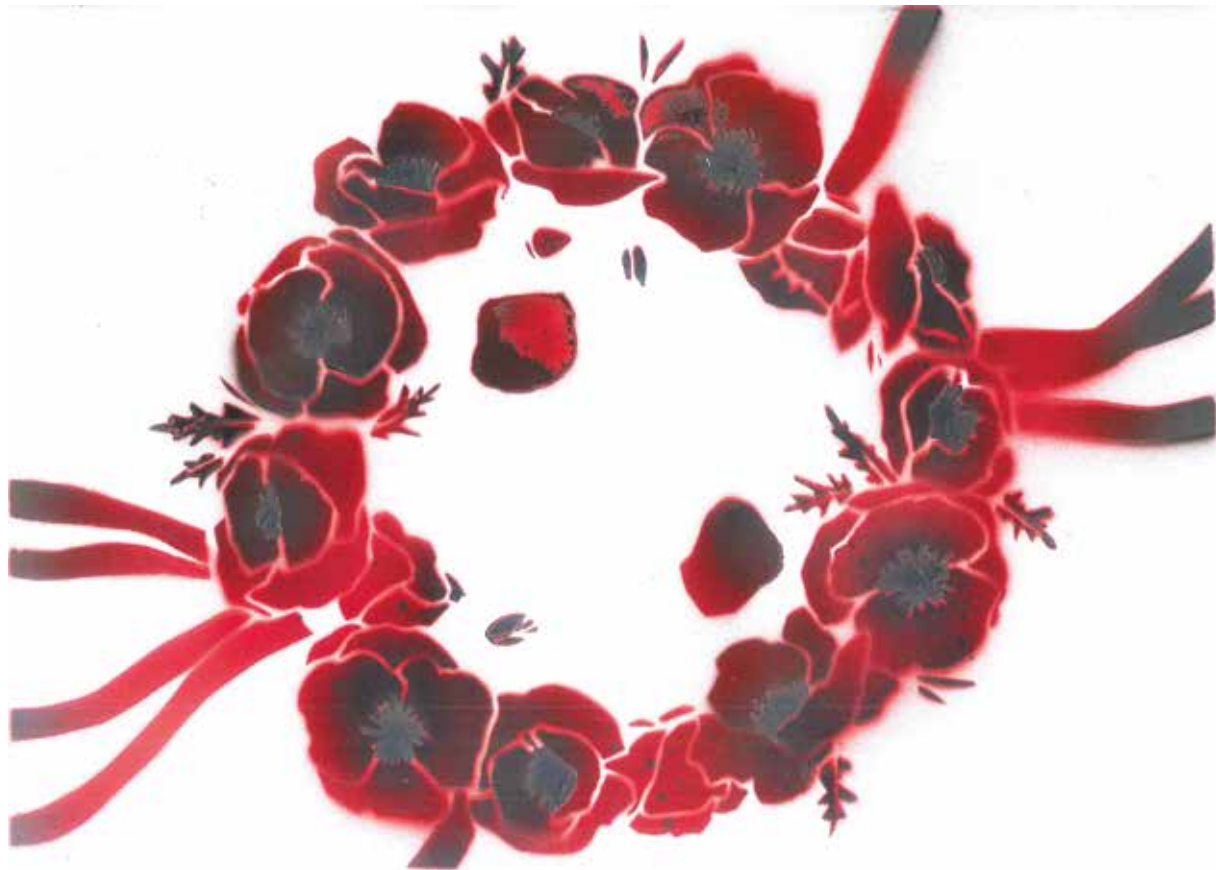
У 2018 році я закінчила Коледж культури та мистецтв у Миколаєві, зараз продовжую навчання в Академії образотворчих мистецтв у Варшаві на факультеті живопису.

У своїй роботі використовую власний життєвий досвід, показую настрої, які супроводжують мене в конкретний період часу.

Захоплююся творчістю українського художника Малевича і мрію колись створити власний «чорний квадрат» – твір всього життя. Зараз шукаю себе в різних образотворчих напрямках, багато експериментую з техніками, які використовую в живописі та графіці.

Мета – відірвати своє мистецтво від реальності, якою ми її знаємо, і повністю присвятити себе «безпредметному» мистецтву, а, може, й започаткувати новий мистецький рух.

Із початком повномасштабної війни змінилося сприйняття світу, зокрема і мистецтва. Подолала шлях від небажання творити до розуміння, наскільки саме зараз мистецтво важливе і як за його допомогою можна зробити свій внесок у майбутню перемогу.

Яна Макух
Втрачена молодість. Акрил на папері 21х30 см, 2022р.

Ольга Малько

Народилася у селі Моринці, що на Черкащині, там же і навчалася в дитячій художній школі.

Рослинно-квіткава тематика проходить крізь усю мою творчість. Якщо пишу пейзаж, то часто в ньому надихають мене саме квіти. Під час навчання на фармацевтичному факультеті улюбленими предметами були ботаніка та фармакогнозія.

Працюю переважно аквареллю. У доробку – вітальні листівки з квітами на замовлення Укрпошти, дизайн пакувань ліків на основі рослинних компонентів.

Війна вплинула і на мою творчість також. Звичні речі набули іншого змісту. Я спробувала показати, який хиткий наш світ і які відносні поняття тиші та добробуту. У роботах, представлених на виставці, мовою квітів я хотіла донести думку, що наша Україна була і є неопалимою купиною – завдяки героям, які віддали життя за неї.

Ольга Малько
Весну не здолати! Акварель на папері 56x38 см, 2023р.

Олена Мануїлова

На початку війни всі думки були про те, як вижити. Та згодом акварель стала для мене найкращим антидепресантом, бо кольори і краса надихають, піднімають настрій, допомагають вірити в мирне майбутнє.

На початку 23-го року я почала малювати навіть більше, ніж раніше. Тож не дарма кажуть, що творчість лікує.
Перевірено!

Я малюю з дитинства, але ботанічну акварель вивчаю лише два місяці. Тож мої роботи – це перші кроки в новій техніці.

Акварель – моє велике захоплення, хобі та любов назавжди!

Олена Мануїлова

Lovely peach peony. Акварель на папері 29x39 см, 2023р.

Ольга Матвієнко

Після початку війни я втратила стан спокійного споглядання, тому тепер у моїх роботах є інші сенси та емоції, які прагну передати.

Я художниця-акварелістка.

До повномасштабної війни спеціалізувалася на ботанічній акварелі, яка для мене була способом медитації, заспокоєння і споглядання: навчила мене концентруватися на натурі, досліджувати її красу та довершеність, а далі – передавати це на папері.

Ольга Матвієнко

Тримаємось – розквітне. Акварель на папері 50x50 см, 2023р.

Ольга Матюшко

Маю дві вищі освіти. У 2008 р. закінчила Київський національний університет технологій та дизайну.

Я художниця-акварелістка. Протягом останніх двох років взяла участь зі своїми акварельними роботами у понад 15 колективних виставках у різних країнах світу (Україна, США, Іспанія, Італія, Греція, Японія, Азербайджан, Грузія, Польща).

Змінилася моя країна, змінилася і моя творчість. Надзвичайно важливим для мене стало бажання показувати всім і кожному красу нашої України. Я натхненно писала виключно українські пейзажі.

Та саме цю півонію я почала малювати за два дні до початку повномасштабного вторгнення. Зробила ескіз олівцем, а 25 лютого забрала її разом з рулоном паперу та іншими художніми матеріалами, коли виїжджали з Києва. Продовжила роботу над квіткою лише через місяць. Саме півонія повернула мене до життя, до творчості. Зараз намагаюся якомога частіше брати участь в міжнародних творчих проєктах.

На мою думку, творчість українських художників також працює на нашу перемогу. Я брала участь в проєкті Fuckoff russian warship у США. Також надаю свої роботи для численних благодійних проєктів на підтримку ЗСУ. Приміром, мої дві роботи було продано на виставці картин та трофеїв «365 днів», організованою благодійним фондом Сергія Притули.

Ольга Матюшко
Півонія. Акварель на папері 38x56 см, 2022р.

Анна Махова

Проживаю на Кіровоградщині. У 2021 році брала участь у міжнародній виставці «Ботанічні Історії» в м. Київ.

Світ природи – досконалий, багатогранний та унікальний. Із раннього дитинства рослини привертають увагу своєю різноманітністю, пластикою, кольором. Розглядаючи певну рослину, уявляла, що вона відчуває, якщо її полити чи зірвати. Зараз, зображуючи квітку, бачу в ній «особистість», яку максимально розкриваю в ботанічному живописі.

Обраний мною матеріал – акварель – унікальний і в якійсь мірі містичний. Адже аквареллю можна передати легкість і крижкість природи, а застосовуючи багатощарові заливки, можна створити надзвичайно реалістичні роботи.

Війна руйнує все, до чого торкається. Своїм отруйним подихом нищить родючі землі, ліси, водойми.

Трагічні події і постійний страх на довгі місяці знищили в мені, як в митцеві, усі емоції, думки, бачення кольору. Я почувалася мертвою зсередини, порожньою та скам'янілою. Не знаю, як довго б ще я знаходилася в такому спустошеному стані, якби мені на очі не потрапило одне фото. Це була розбомблена багатоповерхівка і, здавалось, нічого живого навкруги не залишилось. Проте на тлі зруйнованого будинку забувало життя – розквітло дерево вишні.

Воно немов шепотіло: «Я жива і буду жити, бо я і є саме Життя. Цінуй кожну хвилину, бо наступної в тебе може й не бути!»

Анна Махова

Магічна волошка. Акварель на папері 26x22 см, 2023р.

Анна Махова

Пробудження. Аквапель на папері 19x28 см, 2022р.

Юлія Моїсеєва

Під час карантину 2020 року спробувала себе в акварелі.

Задля цікавості взяла участь у Міжнародному конкурсі ботанічного малюнку. Відтоді активно розвиваюся в цьому напрямі. Віддаю перевагу композиціям із цікавими сюжетами, люблю складні завдання.

У перші кілька тижнів повномасштабної війни думок про малювання навіть не виникало. Почати малювати було складним завданням. Здавалося, що це не на часі, що малювання це такий собі цинізм щодо тих, хто в окопах, у підвалах, в окупації.

Гвоздики стали першою роботою з початку війни. Далі ставало легше; зараз намагаюся малювати щодня.

Юлія Моїсеєва
Гвоздики. Акварель на папері 38x56 см, 2022р.

Юлія Моїсеєва
Мускарі. Акварель на папері 38x56 см, 2022р.

Ольга Мосузенко

Саме під час війни почала більше малювати аквареллю. Спочатку було важко займатися творчістю, але потім зрозуміла, що це надає сил. Найбільше акварельних робіт створила саме під час війни.

Я з Одеси. Художниця-каліграфиня.

Пишу аквареллю, акрилом. Люблю малювати ботанічні ілюстрації. Живопис і каліграфія – моя пристрасть.

Ольга Мосузенко
Бавовна. Акварель на папері 33x56 см, 2022р.

Оксана Музика

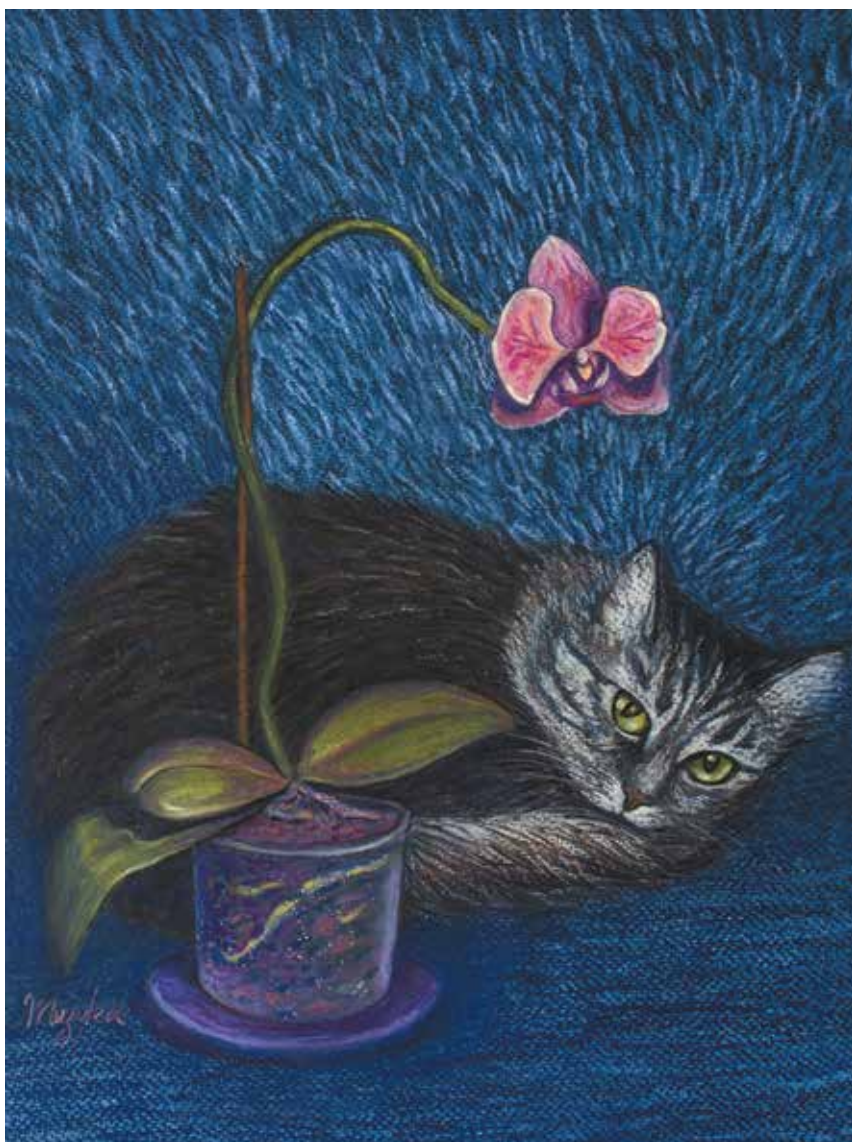
З дитинства створювала артбуки та колажі. У 2011 р. отримала диплом графічного дизайнера і вже за кілька років заснувала свою дизайн-студію.

Відтоді подорожувала Європою, Азією та Австралією, вивчаючи світогляд та культуру різних країн. Протягом 12 років експериментувала з різними художніми методами.

Останні три роки працюю олійною пастеллю та кольоровими олівцями. Таке поєднання дозволяє створювати експресивні, текстурні й чіткі деталі. Мрію поїхати до Нью-Йорку та побачити «Зоряну ніч» Ван Гога.

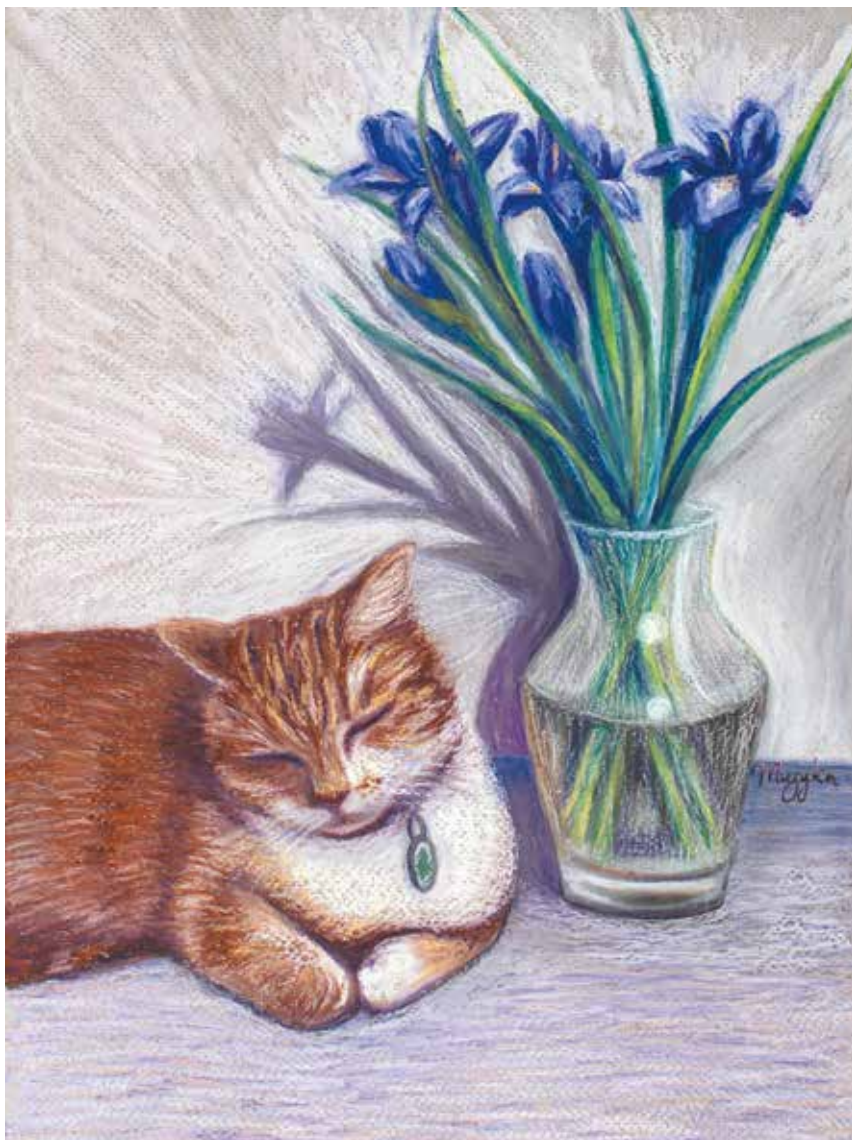
Після початку війни створила серію малюнків-рефлексій щодо емоційно насичених подій у Бучі та Маріуполі. У квітні 2022 р. розпочала проект «Квітнути під час війни», у якому малювала квіти, притаманні певній порі року. Цим проектом я фіксую спогади про пошук спокою в собі під час війни.

Концентроване бажання жити і квітнути попри все я поширюю у вигляді листівок з квітами. Маю на меті продовжити цей проект, але з дещо зміненою назвою – «Квіти Перемоги».

Оксана Музика

Квіти від 16 березня. Олійна пастель 30x40 см, 2023р.

Оксана Музика

Квіти від 26 лютого. Олійна пастель 30x40 см, 2023р.

Яніна Новицька

Живу в Києві, маю сім'ю, двох дорослих дітей.

Художню освіту не здобувала. Колись малювала вдень і вночі, а потім була 30-річна перерва. Працювала в школі. Кілька років створювала мозаїчні портрети та панно. З січня 22-го року пройшла два курси ботанічної акварелі.

Перший із них перервала війна. Зараз знову малюю. Брала участь у британському конкурсі Golden Time Talent. Три з п'яти моїх робіт посіли перше місце, а дві інші – друге.

На початку війни були змушені евакуюватися. Як і тисячі українців, брали із собою мінімум речей. Та я все-таки взяла акварельний набір. Проте хіба можна малювати щось, тим паче квіточки, коли люди гинуть і втрачають домівки?

За місяць я зрозуміла, що якщо не малювати, це означатиме, що ворогу вдалося знищити мене і мою мрію. Я змушувала себе малювати, пелюстку за пелюсткою, довго-довго... За два місяці, коли завершила роботу, усвідомила, що квітка, намальована мною в таких муках, врятувала від жаху війни.

Яніна Новицька

Троянда півонієподібна. Акварель на папері 38x40 см, 2022р.

Яніна Новицька

Heleborus. Графіка, лінер, техніка виконання пуантилізм 21x28 см, 2023р.

Катерина Назаренко

Я українська художниця з Києва, живу в Братиславі, Словаччина.

Працюю переважно аквареллю та сухою пастеллю. Ви можете бути сумні чи щасливі, сильні чи слабкі, та, споглядаючи природу, ви завжди знаходите в ній відображення своїх почуттів.

Після 24 лютого я довго не могла малювати.

Раніше моя творчість була спрямована на те, щоб показати красу навколишнього світу, але світ в один день змінився – докорінно і назавжди. Змінились і мої роботи та ставлення до творчості. У кожную роботу (чи то квітка, чи то море, чи краєвид) я почала вкладати особливий сенс, думки, емоції...

Після початку війни я втратила стан спокійного споглядання, тому тепер у моїх роботах є інші сенси та емоції, які прагну передати.

Катерина Назаренко
In Water. Акварель на папері 56x38 см, 2023р.

Оксана Олексіїва

Модельєрка-конструкторка, яка закохана в українську рослинність.

Поціновувачка давньої народної української вишивки. Тому тішуся, що ще залишилися ті неймовірно красиві вишиті речі українців, за якими можна досліджувати український етнос і навчатися особливим, притаманним тільки Україні, технікам ручної вишивки.

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, був шок і непереборний страх за життя дітей. Звісно, мусили виїхати з малими дітьми з Одеси в більш безпечне місце. Я була знесилена. Про творчість не могло й бути мови. Нічого не могла робити.

Потроху рятував мамин сад, особливо навесні. Було багато роботи в квітниках, у саду та на городі. Рослини та земля дали мені необхідну енергію та сили. І невдовзі я знову захотіла відтворювати красу природи руками.

Оксана Олексіва
Тюльпан UA. Акварель на папері 21x27 см, 2023р.

Дар'я Охріменко

Для свого живопису вибираю квіти, щоб підкреслити їхню складність і простоту водночас, підкреслити їхню досконалість, навіть якщо кожна частинка квітки по-своєму недосконала.

У лютому 2022 року для моєї Батьківщини та народу України настали темні часи. Але навіть у такий відповідальний період я намагаюся створювати прекрасні та незламні квіти.

Я пристрасно закохана в акварель і ботаничне мистецтво. Кожен мій твір написаний з великою любов'ю та наповнений життєвим ентузіазмом і непідробними емоціями.

Поштовхом до малювання для мене стала пандемія Covid у 2020 році, коли живопис допоміг мені втриматися на плаву.

Дар'я Охріменко
Рубінова троянда. Акварель на папері 38x56 см, 2023р.

Дар'я Охріменко
Перловий дует. Акварель на папері 38x56 см, 2023р.

Ольга Побережська

Почала малювати у 2020 р.
Успішно завершила кілька курсів у Катерини Спіртус. Після цього брала участь у кількох міжнародних виставках, які проходили в Києві. Ідеться про виставку ботанічного мистецтва у 2021 р. та «Ботанічні історії», на якій посіла призове місце.

Також брала участь у двох онлайн-виставках у Великій Британії (2022 р.). Є членом Британської спільноти ботанічних художників АВА.

Коли розпочалася війна, не мала ані можливості, ані настрою малювати. За рік я все ж таки знайшла в собі сили та повернулася до творчості. Моя перша робота після тривалої паузи – це картина «Шипшина».

Ольга Побережська
Шипшина. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Ольга Побережська
Троянди. Акварель на папері 31x41 см, 2023р.

Наталія Пацелюк

Я дуже люблю вчитися новому.

Також я люблю природу, витонченість і мистецтво. Ботанічна акварель поєднує в собі всі аспекти. Саме тому я почала малювати, саме тому ботанічній акварелі віддано моє серце.

Дуже довго не могла наважитися почати малювати. А коли все ж таки розпочала, декілька місяців по тому в нашу країну вторгнувся ворог.

Моє життя полетіло шкереберть, і, здавалось би, нічого хорошого в ньому вже не буде. Та саме тоді я познайомилася з талановитою художницею і прекрасною людиною Наталією Купчик. Саме завдяки їй моя мрія навчитися малювати аквареллю почала здійснюватися, незважаючи на жахливі зовнішні обставини. Ані ракетні обстріли, ані вимикання світла, ані страх і сум не завадили нам зустрічатися і продовжувати малювати.

У житті завжди знайдеться місце прекрасному, просто ніколи не треба здаватися.

Наталія Пацелюк
Ехеверія. Акварель на папері 24x35 см, 2022р.

Ольга Покайніс

Війна дуже вплинула саме на мене, але не на мій живопис. Я розуміла, що тема війни у творчості митців буде дуже популярною, проте я донині не можу примусити себе намалювати щось на воєнну тематику. Біль від війни оселився в моїй душі, і я не можу його показати світу, тому я лікую своє серце щоденним малюванням.

Це можуть бути не тільки квіти, я дуже люблю акварельні пейзажі, море і підводний світ. Так своєю творчістю я приношу в наше життя щось прекрасне.

У дитинстві закінчила художню школу в місті Переяславі і не планувала пов'язувати своє життя з малюванням.

Усе змінилося, коли чотири роки тому ми з родиною придбали нову квартиру і мені захотілося прикрасити стіни. Я не змогла знайти цікаву картину, яка відповідала би моему смаку, і тому вирішила намалювати сама. Із цього все і почалося...

Ольга Покайніс
Лотос. Акварель на папері 21x30 см, 2022р.

Ольга Покайніс
Яблука. Акварель на папері 21х30 см, 2022р.

Наталія Шпирка

Лариса Пономаренко

Я художниця-акварелістка, ілюстраторка, живу та працюю в Києві, керівниця художньої студії.

Акварель – улюблена техніка, а квіти – улюблений сюжет. У квітах для мене світло Всесвіту, така тонка і водночас могутня енергія життя та любові.

Залишалася в Києві від самого початку. Не вірилося, що це все надовго. А потім бажання бути саме в Києві стало свідомим, бо я всім серцем і душою хотіла, щоб це місто залишилось «живим»!

Спочатку малювала з дітками, що ще перебували тут. А потім, коли більшість роз'їхалася, долучилася до волонтерів – допомагала на кухні, готували їжу для водіїв спецтранспорту, тероборони, переселенців...

Після Великодня почали приходити гарні новини з фронту! Весна, Бог, природа, Всесвіт – усе нам допомагало! Почала писати акварелі. Перша робота була дуже темною. Згодом почали повертатися родини з дітками. Поступово в студії знову почали малювати! Моя акварель ожила, і не тільки квіткова.

Лариса Пономаренко
Гортензія. Акварель на папері 36x54 см, 2022р.

Ірина Прокопчук

Працюю різними матеріалами в різних техніках живопису та графіки, створюю ілюстрації та інтер'єрні розписи стін.

У творчих роботах відображаю свій світогляд на знайомі всім квіти крізь призму досліджень української міфології та символізму, вписуючи етнічний код в кожну роботу. Це мій заклик – пам'ятати про силу свого роду та рідної землі. Особлива пристрасть – графіка та монохром, де ліній достатньо, аби відобразити суть, деталі та фактуру.

Мистецька творчість під час війни ще більше загострилася на українській тематиці, дослідженні історичних тем та їхньої інтерпретації в сучасність.

Не обійшлося без участі у благодійних аукціонах для ЗСУ: надавала свої картини та розписані тубуси від використаної одноразової зброї.

Частіше почала займатися організацією колективних виставок, щоб повернути художників та ілюстраторів до мистецького життя і таким чином відкрити галерею міста для відвідувань. Війна сприяла виникненню бажання вивести українське мистецтво на вищий рівень у нашій країні та в Європі.

Ірина Прокопчук

Колосся пшениці. Монохром, акрилові фарби на полотні 70x70 см, 2022р.

Алла Рассказова

Я з міста-героя Николаєва.
Моя творчість поєднує ботанічну точність з емоційною живописністю акварелі.

Наше життя швидкоплинне й напружене, а мої картини дозволяють уявити тихий сад, де немає турбот. Я намагаюся вловити і передати досконалість рослин, змушуючи зупинитись і споглядати, вивчати кожну жилку на пелюстках. У своїх роботах я досліджую емоції та сенси, які народжуються в процесі створення картини та у що вони трансформуються, що знайде в собі глядач, коли її побачить.

Коли почалася війна і ми поспіхом залишали домівку, серед небагатьох речей були фарби й пензлі. Насправді важливого і цінного в нашому житті, як виявилось, зовсім небагато, але тепер воно кристалізоване для кожного українця – щось у всіх спільне, щось для кожного своє...

Для мене такою частинкою мене, дому і нормального життя на той момент став рюкзак з фарбами. Але я його так і не змогла розпакувати, не могла повернутися до творчості, хоча й «підглядала» за дівчатами з нашої ботанічної спільноти весь цей час в мережі. Саме їхня енергія та сила продовжувати жити і творити надихнули мене через 8 місяців взятися за пензлі. Був величезний страх, що я все забула і втратила навички, що емоційний стан не сприятиме творінню...

Але дружня підтримка, відчуття щастя від самого процесу і результату роблять дива і справді лікують. Моя творчість стала більш емоційно глибокою і складною.

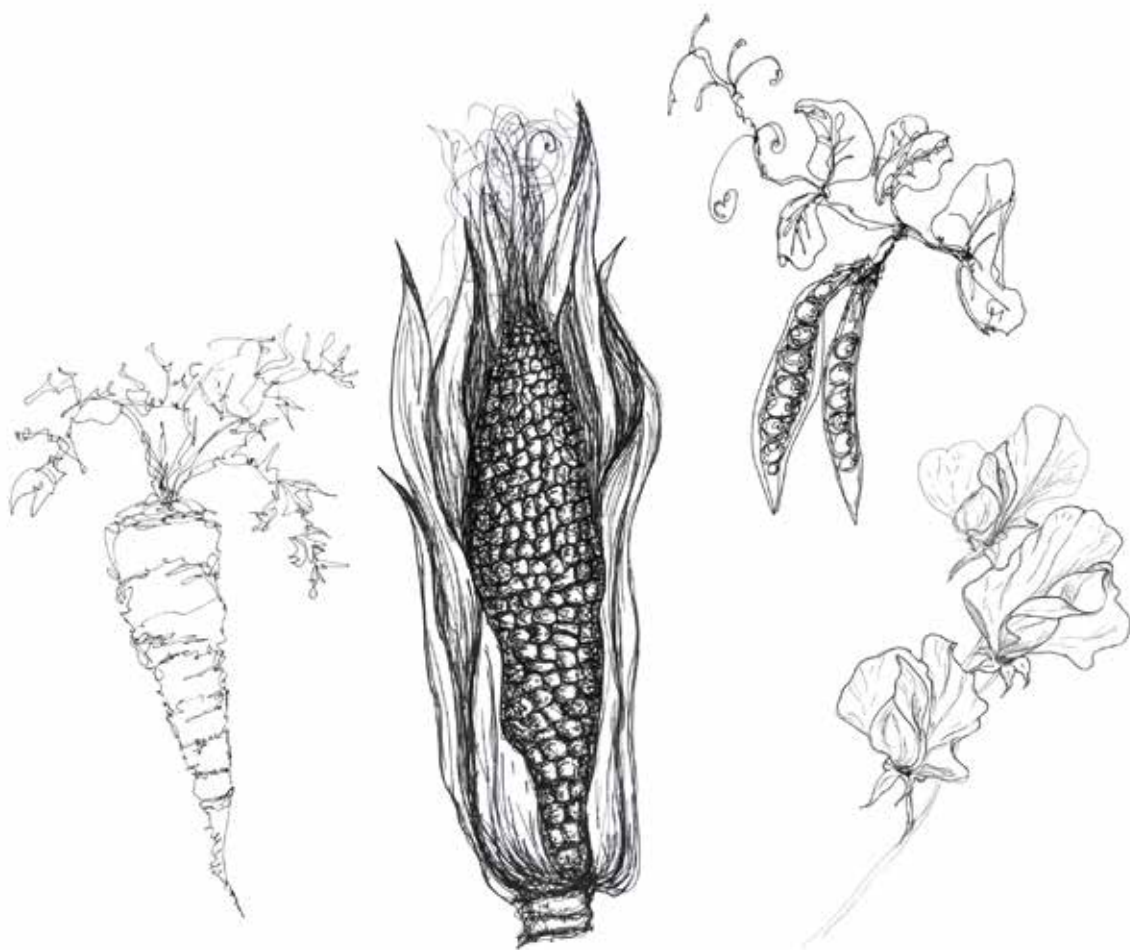
Алла Рассказова

Helleborus. Акварель на папері 42x52 см, 2023р.

Алла Рассказова

Зимова вишня. Акварель на папері 42x52 см, 2022р.

Анна Баланюк

Святослава Расулова

Перед війною мала багато планів і натхнення. Але одного дня все змінилося.

Виїхавши у Чернівці, ми не мали з собою майже нічого, і тоді це було неважливо. Деякий час, перебуваючи в роздумах, страху, нерозумінні того, що відбувалося, я намагалася знайти шлях до світла. Порятунком став скетчбук. Я мріяла про повернення додому, про малювання квітів аквареллю. Згодом так і сталося. Удома мій запал не зтих, я багато малювала, передивлялася уроки, вчилася новому.

Я лікар і я митець.

Бажання малювати з'явилося ще в дитинстві, але саме зараз – за підтримки моїх рідних і вчителів, я змогла втілити свою мрію в життя. Чому квіти? Тому що вони неймовірні, тому що мама з бабусею обожнювали їх, а мені так хочеться зобразити те, що було їм до душі. Я пишу аквареллю красу і передаю в ній свої почуття та емоції.

Святослава Расулова
Діцентра Чудова. Акварель на папері А3, 2023р.

Катерина Роговська

Після 24 лютого було дуже складно опанувати себе й узяти пензлик, щоб намалювати хоча б маленьку квіточку. Та крок за кроком я і досі долаю творчі виклики. Помітила, що частіше використовую більш темні кольори і акварельні фарби з грануляцією.

Я мешкаю в маленькому містечку, що на заході України.

Почала вчитися малювати два роки тому. Це перша виставка, у якій я наважилася взяти участь.

Катерина Роговська
Phalaenopsis. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Діана Роде

На початку повномасштабного вторгнення мене полонила апатія. Творчість здавалася чимось неважливим на тлі жахливих новин. Але вже в березні прийшло бажання створювати щось добре. Це були квіти. Маленькі акварельні жовті квіточки, як символи світла і надія на добре майбутнє, повернули мене до малювання.

Тепер мистецтво для мене – це нескінченна любов, яка доводить, що життя – яскраве, навіть у такі важкі періоди.

Народилася і живу в Україні.

Малюю все життя, у тій чи тій формі. Для мене мистецтво – це потужний спосіб рефлексії. Досліджую візуальну частину того, що дає мені імпульс рухатися далі, як у звичайні дні, так і у важкі моменти. Крізь призму детального спостереження за своїми почуттями шукаю ті миті, які викликають бажання жити і любити, а потім намагаюсь передати це почуття у своїх картинах.

Діана Роде

Кірюшка розквітнув. Акварель на папері 38x28 см, 2023р.

Тамара Романова

Я художниця-декораторка з Києва, викладаю малювання для дітей в артстудії «НОВА» (власний творчий проєкт з 2015 року).

Брала участь у всеукраїнських і міжнародних акварельних виставках і фестивалях (Італія, Словаччина, Угорщина, Чехія, Швеція, Південна Корея). Організовувала акварельні виставки в Києві, майстер-класи для дітей і дорослих, щорічні Мистецькі сезони в Лаврі з 2018 р. Також займалася організацією міжнародних пленерів для дітей і дорослих в Італії, Австрії та Іспанії.

Наприкінці березня 2022 р. почала займатися артволонтерством. Спочатку влаштовувала різноманітні заходи для дітей, а пізніше долучилася до заходів, організованих благодійним фондом, – разом проводили щотижневі майстер-класи. Взяла участь у мистецькому проєкті «Вишиванка» в Берліні. Восени разом з чотирма художниками з України взяла участь в акварельній міжнародній виставці у Південній Кореї.

На початку лютого 23-го року організувала акварельну виставку «Відчуття. Відлютого» в художній галереї «Митець». Під час виставки провели три акварельні майстер-класи, малювання портретів, скетчинг, започаткували щомісячний арт'ярмарок акварельних робіт. Постійно викладаю дітям малювання в онлайн-форматі.

Тамара Романова
Дикий виноград. Акварель на папері, 2023р.

Ольга Соловйова

Бачити світ у картинах і створювати щось – це величезний дар. Можливість реалізувати цей дар приносить щастя! Уміння радіти життю та радувати інших, і, звісно, любов до життя, природи, людей – це моє кредо.

З 2005 р. я член Національної спілки художників України, Всеукраїнської творчої спілки художників України БЖ-ART.

Закінчила НАОМА, монументальний живопис, майстерня М. А. Стороженко. З 2007 р. викладаю живопис та композицію в КАМ ім. М. І. Чембержі. Учасниця багатьох всеукраїнських та міжнародних виставок, симпозіумів, конференцій. Мої роботи зберігаються в музеях України, Європи, США.

З початку війни ми всі не розуміли, як жити далі, як врятувати Україну, близьких, рідних, себе. Думки, що я не зможу малювати, навіть не було. На Закарпатті, куди ми виїхали в тимчасову евакуацію, я придбала дитячі фарби і маленький альбом. Намалювала жовто-блакитну квітку і подарувала цей малюнок, потім ще, і ще...

Люди дуже радіють, коли неочікувано можуть доторкнутися до мистецтва. Коли людина відчуває силу живопису, вона повертається до віри, любові, до самої себе. Україна – неймовірно потужна та унікальна держава. І я, як громадянка цієї держави, маю рухатися вперед, показувати всьому світу, які ми незламні та міцні.

*О. Соловйова
2022 р.*

*Brassica oleracea
var. capitata f. rubra*

Ольга Соловйова
ВІДРОДЖЕННЯ-І. Акварель на папері 52x38 см , 2022р.

Brassica oleracea
var. capitata f. raba

Соловйова О.
2022 рік.

Ольга Соловйова
ВІДРОДЖЕННЯ-II. Акварель на папері 52x38 см, 2022р.

Ольга Рябоконт

Я з міста Ірпеня.

Маю економічну освіту, проте жодного дня не працювала за спеціальністю. Я творча людина, тому багато років працювала флористкою. Коли через ковід оголосили карантин, ми вже не могли працювати, як раніше.

Саме тоді я зрозуміла, що мені дуже бракує моїх квіток. І я почала їх малювати. Та коли робота флористів знову стала актуальною, я вже не змогла відмовитися від живопису, малювала навіть на роботі.

Мені дуже хочеться, щоб люди, які дивляться на мої картини, відчували аромат тієї квітки, яку я зобразила.

Коли мені вдалося вибратися з Ірпеня та влаштуватися у відносно безпечному місці, передусім я дістала свої фарби та папір. Я довго не могла розпочати, адже довелося багато болю та страху пережити. Але вирішила, що маю допомогти собі – зайнятися улюбленою справою, аби швидше повернутися до життя.

Моя перша картина у воєнний період була яскравою, красивою та життєстверджувальною. Я зрозуміла, що все проходить, потрібен лише час, і я не маю його згаяти. Малюватиму кожну квітку, в яку закохуюся, щоб життя знову заграло яскравими барвами.

Ольга Рябоконт
Біла півонія.. Акварель на папері 55x57 см, 2023р.

Ольга Рябоконт
Вогняні троянди. Акварель на папері 43x51 см, 2023р.

Ольга Рябоконт

Садова троянда та метелик. Акварель на папері 52x42 см, 2023р.

Ольга Рябоконт

Кампанула. Акварель на папері 38x27 см, 2022р.

Наталія Сад

Війна значно вплинула на всіх нас і нашу діяльність. Моя творчість під час війни передусім спрямована на допомогу армії: участь у благодійних аукціонах, продажі картин на користь ЗСУ.

Також я проводила арт терапію та майстер-класи для людей, яким потрібна була психологічна реабілітація. Брала участь у численних благодійних заходах, а також сама організовувала їх.

Я з міста Володимира.

Часто приїжджаю до Києва, відвідую виставки та галереї, захоплююсь творчістю, люблю, творю, надихаюсь.

Зараз закінчую навчання в магістратурі в НПУ ім. М. П. Драгоманова за художньою спеціальністю. Виходжу до Спілки художників м. Володимир, беру участь у пленерах, виставках, мистецьких заходах. Проводжу уроки та майстер-класи.

Наталія Сад

Космічна краса. Друкована графіка, суха голка, А4, 2023р.

Наталія Свіщова

Я творча людина, і професію обрала для себе творчу, хоча за спеціальністю працювати не довелося. У ботанічній акварелі поєдналися мої мрії про заняття аквареллю і любов до природи. Я можу працювати годинами, не помічаючи, як летить час.

Ботанічна акварель надає моєму життю сенсу, душевної сили, надихає.

У середині березня 22-го року я потроху брала участь у марафонах, щоб відволіктися, купувала художні матеріали, про які мріяла. Першу маленьку самостійну роботу – магнолію, я написала після відвідування ботанічного саду наприкінці травня.

Мені пощастило познайомитися з художницями в ботанічній групі Наталії Купчик, які підтримували одна одну, вчилися і працювали разом. Ми опанували живопис у нових умовах воєнного часу, робота над картинами була повільною. Та все ж таки ботанічна акварель завжди надавала мені відчуття рівноваги та спокою.

Наталія Свіцова
Жоржина. Акварель на папері 52x42 см, 2023р.

Юлія Солказьян

Малювати я обожнювала змалечку, проте навчалася у фізико-математичному класі. За освітою я економіст-кібернетик.

Працювала понад 15 років у фінансовій сфері, поки одного дня чоловік не подарував мені набір фарб. Я спробувала і відтоді малюю щодня, створюючи чарівні квіткові світи.

Війну я проживаю втретє – Гагри, Горлівка, Київ. З дитинства ставила собі запитання – навіщо люди воюють, коли навколо так багато цікавих наукових і творчих задач?

Після 24 лютого я довго не могла писати картини. Проте багато фотографувала. Яюсь зрозуміла, що життя триває тут і зараз. І якщо я вмю і хочу створювати, то я мушу це робити. Кошти, отримані за акварельну роботу «Бавовна», я відправила на допомогу переселенцям. А акварель «Пшениця», яка брала участь у міжнародній виставці, була розіграна в благодійній лотереї. Отримані кошти були передані на ремонт даху будинку, що був зруйнований в Ірпені. Для мене стало справжнім відкриттям, що у війну людям теж потрібно мистецтво, і що такі невеликі фінансові внески, можуть допомогти відновити нашу країну.

Зараз я працюю над ілюструванням дитячої книги та мрію, щоб кожна дитина у світі бачила тільки мирне небо.

Юлія Солказьян
Соняхи. Акварель на папері 30х30 см, 2022р.

Ірина Стабровська

Живу неподалік від столиці, у м. Бровари. За фахом я бухгалтер.

Чорно-білою графікою займаюся давно, а писати ботаніку аквареллю почала два роки тому. Новий жанр так захопив мене, що сьогодні навіть не уявляю, як можна прожити без акварелі. Я фанатка деталей, напевно, тому й отримую неабияке задоволення під час створення ботанічних нюансів.

Війна, як це не дивно звучить, підштовхнула мене до малювання. У березні 2022-го я читала новини, слухала воєнних блогерів і ... малювала. Уночі – під звуки нашої артилерії. Тоді, здавалось, усе, що я можу, це загустити колір і додати тіней.

Улітку на онлайн-уроках Наталії Купчик художниці з різних міст України згуртувалися в натхненну та продуктивну спільноту однодумців. Ми жартували, коли доводилось писати з ліхтариками на лобі, і підтримували одна одну під час обстрілів. Ми досі разом, а це – прекрасна мотивація творити для Перемоги.

Ірина Стабровська
Магнолія. Акварель на папері 32x32 см, 2023р.

Ірина Стабровська
Тюльпан. Акварель на папері 45x56 см, 2023р.

Ірина Толокольнікова

Кожен з нас ніколи не забуде 2022-й. Та під час війни ми робимо маленькі, але мужні кроки, щоб підтримати себе і близьких, щоб допомогти всім, хто того потребує, щоб не зійти з освітленого шляху в темряву.

Я просто намагаюся жити сьогодні, чого ніколи не вміла раніше. Найчастіше ми живемо або у своїх приємних спогадах, або у мріях про майбутнє. Мистецтво – надзвичайно цікаве, красиве. Воно не відпускає, вона на все життя.

Ірина Толокольнікова
Черешні. Акварель на папері 26x14 см, 2022р.

Ірина Толокольнікова
Рожевий мак. Акварель на папері 25x20 см, 2022р.

Наталія Твардовська

Під час повномасштабного вторгнення ще гостріше постало питання цінностей і самоідентичності.

Багато років поспіль працювала дизайнеркою. Після 24 лютого відчуваю бажання переосмислення власного життя і цінностей через мистецтво акварелі.

Наталія Твардовська

Кури, що довбуть підсніжники. Акварель на папері 70x50 см, 2023р.

Олена Толочина

Народилася та живу в Києві.

Я не маю художньої освіти, але завжди захоплювалася ботанікою та мистецтвом. Споглядання годинами квітів – то моя їжа та кисень. За допомогою акварелі я хочу показати найважливіші деталі кожної рослини, щоб допомогти людям краще розуміти та цінувати красу природи. Сподіваюся, що мої роботи стануть для вас джерелом інспірації та захоплення.

Лише напередодні Великодня 2022 р. я змогла взяти в руки пензлика. Але сюжет завершити не вдалося. За деякий час я спробувала намалювати квітку, але вона вийшла темною та депресивною, як і мій внутрішній стан. Зустріч із сестрою в Німеччині виявилася для мене джерелом сил і натхнення.

Але повноцінно витягнула мене зі стану «не-малювання» Наталія Купчик. Наприкінці літа вона запропонувала разом намалювати онлайн грибочок. Потім були уроки та курс «Начерки», потім ще, і ще...

Її слова підтримки перетворилися на міцний фундамент. І сьогодні я вперше в житті подаю свої роботи на виставку.

Олена Толочина
Рожева азалія. Акварель на папері 38x51 см, 2023р.

Ольга Трекурова

Народилась і виросла в Києві. Улітку багато часу проводила на природі, бо на канікулах їздила на дачу або до бабусі в село, де завжди була можливість милуватися різноманіттям рослин.

Малювати подобалося завжди. Пробувала різні матеріали: пастель, маркери, вугілля. Проте найбільше захоплення викликає акварель і графіка.

Зараз основною темою моїх малюнків є рослини. Як це чудово – сісти ввечері малювати всього на декілька хвилин і отямитись аж через пару годин, а на столі – новий живопис!!

Перший раз взяла в руки олівці в середині літа 2022-го, фарбами писати не хотілося взагалі, тільки графіка...

Восени відкрила для себе неймовірну творчу спільноту і з'явилося бажання малювати в кольорах. Поступове додавання кольору шар за шаром, швидкі заливки «по мокрому» або безкінечне копирсання в деталях намальованих рослин давали змогу відволіктися від новин і перепочити. Але з жовтня в умовах блекауту малювати було майже неможливо. Виходом із ситуації стали швидкі графічні замальовки, які потребували мінімум матеріалів і часу. Робила їх і на колінах під звуки ППО, і замотаною в ковдри.

Настала весна, усе ожило, світло повернулося в оселі, почали квітнути квіти і поступово бажання перенести на папір навколишню красу повернулося.

Ольга Трекурова
Тюльпан. Акварель на папері 36x26, 2023р.

Світлана Тютюнник

Я художниця декоративно-прикладного мистецтва та дизайнерка.

У юності захоплювалася олійним живописом через його характерність мазку та можливість творити густою фарбою. Уподобання змінилися в 2017 році, коли з'явилося бажання творити легкі, ніжні напівпрозорі квіти, овочі, рослини.

Захопив світ ботанічного живопису. Деталі, які хотілося до дрібниць прописати. Велике бажання вивчати кожну рослину. Це про те, як твої очі розділяють для когось прості речі, а для тебе художній об'єкт сповнений неземної краси.

Під час війни творчість, без перебільшень, стала моїм порятунком. У ній вгамовувала життєву спрагу, завдяки їй стримувала сльози та вмикала контроль над собою. Почала малювати після першого тижня війни. Вивчення хвої (як природи) в лісі допомогло відволіктися та зосередитися на моєму головному поклику.

Так створила першу роботу воєнного часу. Хотілося малювати і якомога більше показати світу, які ми сильні та незламні. Кожен в душі – воїн. Хтось на полі бою, а хтось – із пензлем в руці та вірою в Перемогу в серці.

Світлана Тютюнник

Банан загострений. Суцвіття. Аквапель на папері 32x52 см, 2023р.

Алла Тітенко

Я народилася в Харкові, але вже 15 років проживаю в Канаді.

Маю архітектурну освіту. З юнацтва захоплювалася поглибленим вивченням ботаніки та малюванням, але досить насичене життя не давало змоги займатися улюбленою справою. І тільки у 2020 р., під час пандемії, з'явилася сильна внутрішня потреба виразити себе засобами образотворчого мистецтва.

Малювання допомогло мені перенести ізоляцію та самотність під час локдауну, знайти нових друзів.

24 лютого ворог напав на мою Батьківщину, де живуть мої друзі, рідні. Україна пов'язана з моїми дитячими спогадами, в Україні поховані мої батьки. Ця страшна подія мене дуже вразила. Спочатку я не могла малювати, не дозволяла цього собі. Але війна тривала, і треба було знаходити сили...

Завдяки Наталії Купчик, яка об'єднала українських жінок з різних міст і створила творчу групу, маю змогу розвиватися як художниця, і разом з тим – наближати перемогу українського народу.

Алла Тітенко
Ехеверія. Акварель на папері 31х23 см, 2023р.

Алла Тітенко

Метелик. Акварель на папері 31х23 см, 2022р.

Дар'я Нечипоренко

Ольга Ушакова

Я педагогиня, художниця. Якби моє серце мало руки, то всіх би обіймало.

Працюю у традиційному стилі акварельного живопису. Продовжую наполегливо вчитись, щоб розвивати свої навички. Полюбляю писати копії давніх майстрів живопису, таких як Олександр Маршал, Барбара Діцш та ін. З дитинства закохана в природу. Вона мене завжди надихає. Маю глибокі знання з ботаніки, зоології, ландшафту. Тож мої улюблені проекти — це ті, у яких я можу поєднати любов до науки, краси та природи.

Із початком повномасштабного вторгнення моя художня творчість пів року стояла на паузі. Потім, наче прокинувшись від глибокого сну, руки самі потягнулися до скетчбука. У ньому почали з'являтися невеликі замальовки олівцем. Вони були кострубатими, мов їх малювала п'ятирічна дитина. Проте щоразу ставали зрозумілішими. Вони наповнювалися кольором.

У середині літа 2022 року я наважилась написати свою «першу» ботанічну роботу воєнного часу. Дякуючи однодумцям і прекрасному вчителю, усе повернулося на свої місця. Бажання продовжити освоювати акварельний живопис стало сильнішим. А віра в Перемогу нашої держави додає снаги та терпіння.

Все буде Україна!

Ольга Ушакова

Маслина європейська. Акварель на папері 28х38 см, 2022р.

Анна Федченко

Під час війни малювання рослин стало моїм душевним сховищем, де можна на певний час забути про жахіття, що відбуваються у моїй країні. Війна змінила і стиль моїх робіт – з більш творчих і абстрактних вони «перетворилися» на більш ботанічні.

Плант-ентузіастка і блогерка.

До повномасштабної війни росії в Україні вирощувала вдома понад 150 рослин. Любов до рослин надихає мене. Я можу годинами розглядати їх і малювати. Кожна рослинка, яку я пишу, стає частинкою мене самої.

Анна Федченко
Пафіопеділум. Акварель на папері 12х29 см, 2022р.

Вікторія Хмельницька

На початку повномасштабного вторгнення було дуже важко психологічно. Тому займаюсь волонтерською діяльністю з перших днів війни. Аби допомогти нашим захисникам, малювали й продавали свої роботи. Таким способом зібрали певну суму для бригади снайперів з м. Дніпра.

Малюю з дитинства.

Дуже люблю олійні фарби, пишу аквареллю, пастеллю. Графіка дуже цікава мені передусім своєю деталізацією.

Вікторія Хмельницька
Квітне Україна. Акварель на папері 30x40 см, 2022р.

Олена Черашева

Іще з дитинства відчувала в собі творчий потенціал.

У свої 47, у період пандемії, «захворіла» на ботанічний живопис і почала навчатися писати аквареллю. Тільки за три роки я знайшла своє призначення та зрозуміла, наскільки мистецтво збагачує, зцілює, дарує крила.

За кілька місяців від початку війни я так і не змогла взятися за пензлик. Малювала олівцями, шарудіння яких мене заспокоювало. Так народилися мої перші більш реалістичні роботи на чорному тлі, а трохи згодом повернулася до акварелі. Але було відчуття незручності та сорому, що це не на часі.

Зараз розумію, що це моє спасіння, мій спосіб увійти до ресурсного стану.

Олена Черашева
Незламна. Акварель на папері 28х38 см, 2023р.

Юлія Шарапова

Народилася на Донбасі.

У 2014 році у двері нашої домівки постукала війна, і ми були змушені переїхати на південь, до міста Одеси. Довелося розпочати життя спочатку, а це було складно й морально важко.

Мені завжди подобався живопис, особливо акварель. Малювання було моїм хобі, яке допомогло пройти чимало випробувань.

Із початком повномасштабного вторгнення росії в Україну я та члени моєї родини втратили роботу. Акварель і всі грандіозні плани щодо творчості були відкладені на невизначений час. Щира підтримка моїх підписників і друзів та їхні замовлення спонукали знову взяти пензлі, відчувати творче натхнення, аби жити далі, а не просто існувати...

Так творча діяльність із подальшими продажами акварельних картин стала моєю новою роботою. 50% від отриманих гонорарів я переказую на добротність — допомагаю моїй незламній та нескореній Україні.

Юлія Шарапова
Лелеки. Акварель на папері 60x42 см, 2023р.

Оксана Шевченко

Я з Донецької області, міста Новогродівка.

За освітою програміст, працювала на вугільному підприємстві інженером-комп'ютерником. Жахіття війни ми відчували ще в 2014 році. Вживали без води, без світла, під обстрілами. Ніколи не забуду відчуття війни у мирний час. Завдяки ЗСУ наша громада – це Україна!

Минали роки у постійному стресі. 2018-й поділив наше життя на до і після, коли дізналися про захворювання крові в сина.

В одну мить розумієш, що немає нічого важливішого за здоров'я і життя дитини. Санавіацією нас відправили до Києва. Лікування було складним, але ми впоралися! Відтоді ми проживаємо в столиці, місті людей з великими серцями.

На щастя, доля звела мене з творчими людьми. Я закохалась у ботанічну акварель. Крок за кроком я працювала над своєю майстерністю: від маленьких листочків, гілочок, квіточок до більш складних робіт. Я поринула у світ пізнання себе через творчість. З початку повномасштабного вторгнення ми були змушені вирушити на захід нашої країни, взявши з собою тільки документи і теплий одяг.

Першою квіткою, яку я намалювала в евакуації 25 березня, була жовто-блакитна волошка. Писала я її шкільною аквареллю у звичайному дитячому альбомі. Ще чимало квітів я намалювала в тому альбомі, в тому числі – сонях. Я щиро рада, що моя робота бере участь у виставці. Ми, українці, незламні, і квіти, намальовані під час війни різними художницями, – прямий тому доказ.

Оксана Шевченко
Соняшник. Акварель на папері 28х38 см, 2023р.

Ніна Шерфауї

Я художниця-акварелістка.

Народилася та виросла в Києві. З дитинства захоплююся рослинним світом, його розмаїттям, красою. Протягом двох років вивчала мистецтво ікебани і флористики. А три роки тому я до безтями закохалась у сучасну акварель.

Я пишу пейзажі та квіти переважно у техніці «вологим по вологому». Але є в моєму серці особливе місце і для ботанічної ілюстрації.

Ця акварель якнайкраще підходить для відтворення ботанічних портретів рослин, їхньої унікальної, дивовижної краси.

Упродовж перших двох місяців я не могла малювати через пережите в Києві, через новини з інших міст України. Проте, мені так здається, всередині кожного українця є незламний стрижень, жага до життя, до волі, до праці. Це те, що підштовхує нас рухатись уперед, продовжувати свою справу заради життя і майбутнього. Згодом я знову відчула жагу до творчості. Не замислюючись над сюжетами, а просто малювала все навколо: небо, траву, дерева...

Я малювала життя. Спочатку була квітуча верба — жовта, на тлі синього неба. І мені стало легше. Потім я сіла малювати сина. І моє серце наповнилося ще більшим теплом і вдячністю, що ми всі живі, що ми всі разом. Я усвідомила, що більше не можу без малювання. Війна не змогла забрати цього в мене. Творчість — це моя сила, мій голос, мої ліки від усіх бід.

Ніна Шерфауї

Орхідея-примара. Акварель на папері 38x28 см, 2022р.

Катя Шиова

Я з героїчного міста Харкова.

Малювати почала раніше, ніж писати та читати. У дитинстві не було для мене кращого подарунку за фарби. Якщо під рукою не було придатних для малювання матеріалів, то я малювала всім і на всьому – пальцем на склі, гілочкою на піску, крейдою на класній дошці. Останнє дуже подобалося гімназійним вчителям, котрі скерували мої творчі пориви в потрібне русло.

Із кожним роком малювання займало все більшу і більшу частину мого життя...

Із початку повномасштабного вторгнення у лютому 2022 року я почала все більше занурюватися у вивчення і відтворення на папері саме української природи. У процесі такого дослідження народилася ідея створення ілюстрованого путівника доісторичним минулим наших земель.

Катя Шиова

Little Virgin Tiger Moth. Акварель на папери 41x31 см, 2022р.

Катя Шиова

Catantus. Акварель на папері 33x26 см, 2023р.

Катя Шиова

Gymnetis. Акварель на папері 31x21 см, 2023р.

Тіна Шифрук

Живу в оточенні природи, яка надихає мене на створення нових робіт. Я малюю передусім, щоб показати красу природи, її неповторність у кожній рослині. Хочу, щоб люди бачили цю красу в деталях, які я зображую.

Сподіваюся, що кожна моя картина нагадуватиме своєму власникові про цінність природи та її унікальність.

Війна внесла свої корективи у творчість. У мене ніби на деякий час забрали здатність малювати, і я навіть не розуміла, як створювати яскраві квіти, коли навколо для мене все чорно-біле.

Першу роботу, яку я змогла створити, була цифрова: на нашу країну напав велетенський ворон, який роздирав Україну по шматках. Ця робота була представлена на онлайн-виставці в місті Харкові. Потім я почала повертатися до написання квітів. Це давалося важко.

Завдяки Наталії Купчик, яка зібрала творчих людей разом, відкрилося друге дихання. Дуже важливо, коли є підтримка однодумців у такий важкий, тривожний час. Я продовжую малювати і навчатися.

Тіна Шифрук
Ісландський мак. Акварель на папері 22х30 см, 2023р.

Тіна Шифрук

Зів'яла шипшина. Акварель на папері 17х17 см, 2023р.

Наталія Шпирка

Народилася і живу в Україні.

Краса цього світу манить мене з дитинства. Напевно, тому я люблю малювати і фотографувати. У своїй творчості я використовую різні матеріали, але останнім часом зупинилася на акварелі. Зараз захоплююся ботанічним живописом.

Ботанічним живописом займалася ще до початку війни. Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, мене начебто відкинули в дитинство. Я весь час згадую людей, які були поряд, і квіти.

Квіти для мене наче оберег, це моя надія. Чорнобівці асоціюються з батьківською хатою, журавлями, працьовитістю і вірністю. Півонії зачаровують своєю красою і п'яним ароматом, створюють атмосферу затишку і захисту. Усі вони шепочуть: живи, твори, люби...

Наталія Шпирка

Півонія. Акварель на папері 40x50 см, 2022р.

Наталія Шпирка
Чорнобривці. Акварель на папері 30x40 см, 2023р.

Юлія Щипачова

Усі переживання, пов'язані з війною, стали поштовхом для роботи, перетворивши негатив на позитив.

Творчість змушує мене почуватися живою.

Юлія Щипачова

Жовтець. Акварель на папері 37x46 см, 2023р.

Крістіна Ярмоленко

Скільки себе пам'ятаю, місце для мистецтва в моєму житті було завжди. Батьки ніколи не обмежували мене у проявах творчості та завжди намагалися забезпечити всім необхідним для її розвитку.

У 2010 р. я закінчила художню школу і вже точно знала, якою буде моя професія. Маю вищу художню освіту. Навчаюся в магістратурі.

Викладаю живопис для дітей і дорослих. Пишу картини, відображаючи в них свої почуття та емоції. Щоразу, коли сідаю працювати, у молитві звертаюся по допомогу до Творця. Адже він найкращий Художник, оскільки створив наш дивовижний світ.

З першого дня повномасштабної війни в моєму тривожному рюкзаку завжди лежали найцінніші для мене речі – Біблія, документи, пара олівців, акварельні фарби та кілька маленьких аркушів паперу. Здавалося, що більше нічого не потрібно. Тоді я зовсім не могла писати, адже була занадто розгублена для цього, та й намагалася весь час присвятити спілкуванню з рідними.

Лише з травня почала повертатися до творчості, але вже не так, як раніше. Живопис став терапією для мене та приємною залежністю. Так триває і сьогодні. Якщо уважно придивитися, у кожній моїй роботі можна побачити частинку мене самої та Творця, оскільки без Нього я не уявляю своєї творчості.

Крістіна Ярмоленко
Цвіт цукіні. Акварель на папері 34x48 см, 2023р.

Ольга Трекурова

Наталія Купчик

Валентина Березан

Ольга Опанасенко

Кому потрібні квіти на війні?

Коли несамовито гримлять гармати,
Тривоги виють, селища в диму,
Коли сестра не дочекалась брата
І діти вже ніколи не побачать тата...

Такий нестерпний біль несе вона,
Нам точно не потрібна ця війна.
Щоб мала змогу, щоб тільки я могла,
Зробила би усе, щоб припинилася вона.

А раптом, якщо мрію цю намалювати,
То хлопці всі повернуться до хати?
Лиш тільки варто фарби розвести
І запанує щастя на землі?

Так намалюю квіток я мільйон,
Хай втілиться в життя чудовий сон.
Додати неба чисту ще блакить.
Простором свіжим хай вона звучить.

Дитячий сміх і радість лиш сповна.
Нехай настане врешті-решт вона –
Довгоочікувана лагідна весна.

Під шелестіння трав, під пташок спів
В душі у нас залишиться вона.
Не дивлячись на те, що хочуть нас зламати,
Ми будем знову квіти малювати.

Сьогодні я ще довго не засну,
Старанно малюватиму весну.

*Тетяна Живиця
19.03.2023*

Ця виставка присвячена тим, хто під час війни захищає нашу країну. Вона відображає важливість природи і краси під час найтяжчих випробувань. У той час, коли люди відчують загрозу своєму існуванню, коли знищується наша природа, ботанічне мистецтво стає способом показати красу та унікальність рослин.

Ботанічне мистецтво під час війни має важливе значення як засіб привернення уваги до природи та відновлення її ролі в житті людей. Воно допомагає зберегти пам'ять про те, що було до війни, та уявити, що може бути після неї.

Митці звертаються до малювання рослин під час війни, оскільки природа завжди була тим, що людина намагалася зберегти та захистити. Природа стає символом миру, гармонії та життєвої сили у важкі часи, коли знищення та кровопролиття руйнують людські мрії та сподівання.

На виставці представлені нариси, створені під час тривоги та відключень світла. Ці нариси є не лише творчим втіленням краси природи, але й свідченням того, що мистецтво допомагає знайти рівновагу і вистояти у важких випробуваннях.

Віддруковано у друкарні "Паперовий змії-Опт", Юр. адреса
01133, м. Київ, вул. Л. Первомайського, буд. 6. Свідоцтво суб'єкта
видавничої справи ДК № 2302 від 04.10.2005. Друк офсетний.
Замовлення ТК-0001347, наклад 150 пр.

© Всі права захищені